

THEMISTIOS

Metafizik
Lambda Yorumu

Şerh Harfi'l-Lâm Mimmâ Ba'de't-Tabâ

entelekya

THEMISTIOS
Metafizik Lambda Yorumu
Çeviren: İlyas Altuner
Ankara: Entelekya, 2023

THEMISTIOS

Metafizik
Lambda Yorumu

Şerh Harfi'l-Lâm Mimmâ Ba'de't-Tabâ

Çeviren

İLYAS ALTUNER

ANKARA 2023

entelekya

Themistios
Metafizik
Lambda Yorumu

Çeviren
İlyas Altuner

Orijinal Adı
Şerh Harfi'l-Lâm
Mimmâ Ba'de't-Tabâ

© Entelekya Mantık-Metafizik Okulu
Tüm hakları saklıdır. Yayıncının izni olmadan basılması,
çoğaltıması ve kullanılması yasaktır. Referans gösterilmek
şartıyla kısmen alıntılanabilir ve atıf yapılabilir.

Kapak & Tasarım
İlyas Altuner

Entelekya
Nisan 2023

e-ISBN: 978

Entelekya Mantık-Metafizik Okulu
Baraj Mah. Altınordu Sok. A-6 Bl. No: 10
Altındağ, 06140, Ankara

www.entelekya.net
entelekyaokulu@gmail.com

İÇİNDEKİLER

6	Kısaltmalar
10	Birinci Bölüm
20	İkinci Bölüm
22	Üçüncü Bölüm
26	Dördüncü Bölüm
28	Beşinci Bölüm
32	Altıncı Bölüm
42	Yedinci Bölüm
56	Sekizinci Bölüm
60	Dokuzuncu Bölüm
68	Kaynakça

KISALTMALAR

- a Ps.-Âmirî, *es-Seâde ve'l-Îs'âd fi's-Sîreti'l-Însâniyye*
- b Abdurrahmân Bedevî, *Aristû inde'l-Arab*
- h MS Hikme 6, Dâru'l-Kutub, Kahire
- n Angelika Neuwirth, *Abd al-Laṭīf al-Bağdādī Bearbeitung*
- r İbn Rüşd, *Tefsîr Mâ Ba'de't-Tabîa*
- t İbn Teymiyye, *Minhâcu's-Sunneti'n-Nebeviyye*
- z MS Zâhirîyye 4871, Dâru'z-Zâhirîyye, Şam

THEMISTIOS

METAFİZİK LAMBDA YORUMU

TÜRKÇE-ARAPÇA PARALEL YAYIN

M e t a f i z i k L a m b d a Y o r u m u

THEMISTIOS

METAFİZİK

LAMBDA YORUMU

شامسطيون

شرح حرف اللام

مما بعد الطبيعة

Birinci Bölüm

[z.38r] [b.329,4-6] Var olan çeşitli şekillerde söylenir. [1069a18-9] Ancak var olan şeyin ilkelerini aramak istediğimizde yalnızca tözün ilkelerini aramayı amaçlıyoruz, çünkü töz bu anlamda var olanların ilki ve en gerçeğidir.

[b.329,6-9] [1069a19-20] Çünkü bütün, ya insan bedenindeki organların ve bitkilerin gövdesindeki kısımların birliği gibi olan, ya ev veya geminin bileşimi gibi birbirlerine temas eden şeylerden oluşan, ya da asker veya şehrın kurulması gibi çeşitli şeylerden oluşan bir birleşiktir. Öyleyse onun ilk kısmı her zaman tözdür ve hayvanın tüm bedeninde kalbin yeri neyse onun bütündeki yeri de odur.

[b.329,9-13] [1069a20-1] Nasıl ki bütününe düzeni bu yollardan biriyle değil de ancak sayıda olduğu gibi önce bir, sonra iki ve sonra üç biçiminde ya da düz çizgili şekillerde olduğu gibi önce üçgen, sonra da dörtgen biçiminde bulunuyorsa, benzer şekilde önce töz, sonra da nitelik, nicelik ve benzerleri bulunur. Bunun nedeni, tipki birin diğer sayılardan ve üçgenin diğer şekillerden önce olması gibi tözün varlığının onu izleyenlerin varlığından önce olmasıdır.

[b.329,14-8] [1069a21-2] Çünkü şeylerin hepsi tek bir örneğe göre varlık olarak nitelenmezler, ancak varlık olarak nitelendirilmeye en uygun olanı tözdür. Diğer şeyler ise onun ya nicelikleri ya nitelikleri ya hareketleri ya da benzer başka şey olduklarından, tözde bulundukları için varlık olarak nitelenirler. Ancak tözle bağlantıları sayesinde varlıktan pay alırlar. Biz diğer cinsleri varlığa gönderimde bulunan terimlerle nitelesek de, bunun şartlısı yanı yoktur, çünkü biz bu terimleri zaten tözlere uyguluyoruz.

الفصل الأول

إن الموجود يقال على أنباء شتى إلا أنا إذا قصدنا لطلب مبادئ الشيء الموجود فإنما نقصد لطلب مبادئ الجوهر فقط لأن الجوهر أول وأحق الموجوداته بهذا المعنى

وذلك أن الكل متعداً كان كاتب الأعداد في بدن الإنسان والأجزاء في بدن النبات أو كان تركيبه من أشياء يماس بعضها ببعضه كتركيب البيوت والسفينة أو كان تأليفه من أشياء متفرقة كتأليف العسكر والمدينة فأول أجزاءه جميعاً هو الجوهر وموضعه من الكل موضع القلب من جملة بدن الحيوان

فإن لم يكن نظامه على نحو من هذه الأناء ولكن كما يوجد في العدد الواحد أولاً ثم الاثنين ثم الثالثة أو كما يوجد في الأشكال المستقيمة الخطوط المثلثة أولاً ثم بعده المربع فإن الجوهر على هذا المثال يوجد أولاً ثم بعده الحال والمقدار وسائر ما أشبه ذلك من قبل أن وجود الجوهر متقدم لوجود جميع ما يتلوه كما يتقدم الواحد سائر الأعداد ويتقدم المثلث سائر الأشكال

وذلك أنه ليستدعي جميع الأشياء بالوجود على مثال واحد لكن أولها بذلك الجوهر وأما سائر الأشياء فإنما تنبعه بالوجود لوجودها في الجوهر إذا كانت إما مقادير له أو حالاته وإما درجاته وإنما غير ذلك مما أشبهه وحيثما من الوجود إنما هو بإخلاقتها إلى الجوهر ونعني وإن كان هنا منبعه سائر الأجناس بالألفاظ التي تدل على الوجود فليس ذلك بعجب إذ كلنا إنما نوقع تلك الألفاظ على الجوهر

[b.329,18-30,2] Sözgelimi “bu tahta beyazdır” derken, “dır” sözümüz, varlığı gönderimde bulunan terimlerden biridir ve bu terimi tahtanın beyaz oluşuna değil de tahtanın kendisine uygularız. Ve aynı şekilde, ilineklerden onayladığımız şeyler bir yana, yadsıdığımız şeylere de benzer terimleri uygularız. [1069a22-4] Çünkü bunları, örneğin “bu beyaz değildir” dediğimizde beyaz olmayana ve “bu düz değildir” dediğimizde düz olmayana uygulamış oluruz. “Bu tahta düz değildir” dediğimizde “değil” sözümüzü tahtanın kendisine uyguladığımız gibi, yine aynı şekilde “bu tahta düzdür” dediğimizde de tahtaya bu terimi, yani “dır” sözünü uygularız.

[b.330,3-8] [1069a24] Çünkü tözü bütün diğer cinslerden ayırbilirken, ilinekleri ise bırakalım dış dünyayı, düşüncede bile tözden ayırmamız mümkün değildir. Bu, duyusal tözün herhangi bir şekilde ilineklerden arınmış olabileceği anlamına gelmez, ancak bir ve aynı töz sabit olarak bulunurken, ilinekler onda aynı sabitlikte görünmezler, aksine değişirler ve art arda bulunurlar. Sözgelimi nicelikler, nitelikler, etkiler, edilgiler, yerler, zamanlar ve benzeri cinsler gibi, kimileri ortaya çıkarken kimileri kaybolur. Bütün bu cinslerin ilkesi, aslı ve temeli tözdür.

[b.330,8-15] [1069a25-6] Eskiler bizim bu sözümüze tanıklık ederler, çünkü var olan şeylerin ilkelerini, nedenlerini ve öğelerini aramak istediklerinde, niteliklerin ilkelerini, niceliklerin ilkelerini ya da benzer başka şeylerin ilkelerini aramayı değil, tözün ilkelerini ve öğelerini aramayı amaçlamışlardır. Böylece, buradan hareketle iki arayış yani var olan şeylerin cinslerinin sayısına ilişkin arayış ile var olan şeylerin ilkelerinin sayısına ilişkin arayış arasındaki fark açığa çıkmış oldu. Çünkü ilkeler yalnızca töze aittir ve her bir töz sayıca bir olduğu için ilkesini arar. →

ومثال ذلك أنا نقول هذه النشبة هي بيضاء فقولنا هي من الألفاظ التي تدل على الوجود ولسنا نوقع هذه اللقطة على البياض من النشبة لكن على النشبة بعينها وعلى هذا المثال قد نوقع أشباه هذه من الألفاظ على ما تنفيه من الأمراض فضلاً عما ثبته وذلك أنا نوقعها على ما ليس هو بأبيض مثلاً فنقول هذا ليس هو بأبيض وعلى ما ليس هو بمستقيمه فإنما نوقع قولنا هو بمستقيمه كما إذا قلنا هذه النشبة ليست بمستقيمة فإنما نوقع قولنا ليست على النشبة بعينها كذلك أيضاً إذا قلنا إن هذه النشبة هي مستقيمة فإنما نوقع هذه اللقطة المعنى هي على النشبة

إذ كان ليس يمكن أن نفرط شيئاً من الأمراض عن الجوهر في الوهم فضلاً عن العيان كما يمكننا أن نفرط الجوهر عن جميع الأجناس المعاقة لا أن الجوهر المحسوس قد يمكن فيه في حال من الأحوال أن يتعرى عن الأمراض لكن إن الجوهر الواحد بعينه يوجد ثابتاً ولا ثبته فيه الأمراض بأعيانها لكن تتبدل وتنتعاقب فيما يدّعى وبعضاً يبطل مثل المقاييس والحالات والأفعال والانفعال والأماكن والأزمنة وسائر ما أشبه ذلك من الأجناس وربما جميع هذه الأجناس ورثتها وأسمها هو الجوهر

وقد يشهد القداماء على صحة قولنا هذا وذلك أنهم لما قصدوا لطلب مبادئ الأشياء الموجدة وأسبابها وأدكأنها قصدوا بالطلب لمبادئ الجوهر وأوانه ولم يقصدوا قصد مبادئ الأحوال أو مبادئ المقاييس أو مبادئ غير ذلك مما أشبهه فقد يان من هذا الموضع الفرق بين الباحثين أمنى الباحث عن أجناس الأشياء الموجدة كم هي والباحث عن مبادئ الأشياء الموجدة كم هي لأن المبادئ إنما هي للجوهر فقط وكل واحد من الجوادم إنما يطلب مبدأه على أنه واحد بالعدد ←

Oysa cinsler, özetle birbirlerine benzeyen tikel şeylerin bir araya gelmesiyle düşündcede var olurlar.

[b.330,15-22] [1069a26-8] Ancak günümüz insanları, mantıksal alıştırmalar kullandıkları için, genel şeyleri töz olması için tikel şeylerden daha uygun görürler, hatta onlar genel şeyleri tikel şeylerin ilkeleri kabul ediyorlar. Çünkü onlar tümel insanı Sokrates ve Platon'un ilkesi ve genel atı da şu ya da bu atın ilkesi yapıyorlar. [1069a28-31] Ancak öncekiler duyusalları izliyorlardı, çünkü felsefe onların zamanında daha çokenydi, bu yüzden tikel şeyleri tözün ilkeleri olmaya daha uygun gördüler. Ateşi, toprağı, suyu ve havayı tözün ilkeleri kabul ettikleri için genel ateşi, genel toprağı ve diğer genel olanları var olan şeylerin öğeleri yapmadılar, hatta onlar genel cismi de öge yapmayıp bu ateşi, bu toprağı, bu suyu ve bu havayı kabul ettiler.

[b.330,22-31,4] İki gruptan hangilerinin, varlıkta genel şeyleri öne çıkaranların mı yoksa tikel şeyleri çıkaranların mı görüşlerinde daha doğru olduğu konusunda daha önceden araştırma yapmıştık. Amaçladığımız şeyi yakından incelersek, bunu araştırmaya engel olacak bir şey olmadığını görüyoruz. Simdilik, var olan şeylerin ilkelerini arayan kişilerin zorunlu olarak tözün ilkelerini araştırmaları gerektiğini yeterince animsatmış olduk.

[b.331,5-11] [1069a30-3] Kısacası, toplamda üç çeşit töz vardır, ancak hem algılanabilir olmaları hem de görme duyusu altında gerçekleşmeleri nedeniyle insanların tamamı ikisi konusunda hemfikirdir. Bunlardan biri her durumda varlığı aynı kalırken diğeri ise değişimtedir. Varlığı sürekli olan, göksel cisimlerin tözü iken, bozuluşu kabul eden ise bitki ve hayvanlar gibi yeryüzüne gelenlerin tözüdür. Bu töz, özellikle kökenleri ve öğeleri daha önceki görüşlerde aranmış olan tözdür. →

وأما الأجناس فإنما قائمته في الوهم من تحويل ما اجتمع فيه من أشياء مفردة كل واحد منها مثل الآخر

إلا أن الناس اليوم لاستعمالهم الرياضة بالمنطق يجعلون الأشياء العاملية أولى أن تكون جواهر من الأشياء المفردة لأنهم يجعلون الأشياء العاملية مبادئ الأشياء المفردة وذلك أنهم يجعلون الإنسان الكلى مبدأ لسقراط وأفلاطون والفرس العالمي مبدأ لهذا الفرس وذلك الفرس فاما من كان قبل ف桓子 يتبع الموسس لأن الفلسفة في زمانه كانت قريبة العهد بالوجود فكانوا يجعلون الأشياء المفردة أولى بمبادئ الجوهر ولما جعلوا النار والأرض والماء والهواء مبادئ الجوهر لم يجعلوا النار العاملية ولا الأرض العاملية ولا الباقيين العامليين أركان الأشياء الموجدة بل لم يجعلوا الجسم العالمي هو الركن لكن هذه النار وهذه الأرض وهذا الماء وهذا الماء

وقد قدمنا النظر في أمر هؤلاء أمي الفريقين منهم أصوبه قوله الذين يجعلون الأمور العاملية أولى بالوجود أم الذين يجعلون الأمور المفردة وإذا نحن نعمنا فيما قدمنا له فليس هانع يمنع من البحث عن هذا وأما الآن فقد أذكرنا إشكالاً بالغاً بأن قد يجب ضرورة على من طلب مبادئ الأشياء الموجدة أن يطلب مبادئ الجوهر

والجواهر كلها بالجملة ثلاثة إلا أن اثنين منها يتفق عليهم جميع الناس وذلك أنهما محسوسان واقعان تدعى حس البصر أحدهما دانم البقاء على حالة واحدة والآخر يتغير أما دانم البقاء فهو الأجرام السماوية وأما القابل للفساد فهو جوهر ما يلي الأرض من النبات والحيوان وهذا الجوهر خاتمة هو الجوهر الذي كانت معاصره وأركانه قطبي بالأقواب الأول ←

Açıkçası o ya pek çok şeyden yani toprak, ateş ve diğer dört öğeden, ya bundan daha yalın ve sayıca daha az olan başka şeylerden, ya da [z.38v] kimi zaman genişleyip seyrelirken kimi zaman büzüşüp yoğunlaşan en az bir şeyden oluşmuştur.

[b.331,12-8] Bunlar, başka tözün kendilerinden çıkmadığı üç tözden ikisidir. [1069a33] Üçüncü töz ise hareketsiz, ezeli, ebedi bir tözdür, ne bitki ve hayvanlar gibi yeryüzüne gelen cisimlerin gerçek doğalarından ayrılp bozuluncaya kadar kabul ettikleri değişimi ne de bir yerde meydana gelen ve yalnızca bu cisimlerin göksel cisimlerle ortak olukları yerde bulunan değişimi kabul eder. Çünkü göksel cisimlerin tözünün farklı zamanlarda farklı durumlarda olmasının imkansız olduğu ileri sürülmüştür. Ancak doğası bunun üzerine kurulu olduğundan, farklı zamanlarda farklı yerlerde bulunması imkansız değildir.

[b.331,19-22] [1069a33-4] Hareketsiz olan ve cisimsellikten bir şey karışmamış olan töz her tür değişimin dışındadır. Bu nedenle, bu tözün duyusal tözden ayrı olduğunu söyleyiyoruz ama bu görüş tözün yer bakımından ondan ayrı olduğunu ileri sürmüyor. Çünkü gerçekten kendisi için hiçbir yer söz konusu olmayan ve yer bakımından diğer şeylerin kapsadığı gibi cisimlerin sınırlarını kapsayan tözün yer bakımından ayrı olması düşünülemez.

[b.331,22-32,8] Ancak bu tözün duyusal tözden ayrı olduğunu söylesek, iki töz arasındaki farklılığa gönderimde bulunmuş oluruz. Çünkü bu iki tözden birini ve duyusal tözlerden meydana gelen bu şeylerin tümünü kimi zaman bir durumda kimi zaman başka bir durumda bulduğumuzda, bu akılsal tözün duyusal tözden ayrı olduğunu açıkça göründüğünü, hatta aralarında ne doğa gereği ne de ilineksel olarak hiçbir ortaklık bulunmadığını düşünmekte haklı oluruz. →

وأمره بين أنه مركبة من أشياء كثيرة أعنده من الأرض والنار وما ثر الأربعة أو من أشياء آخر هي البسيط من هذه وأقل معدداً أو من شيء واحد على أقل الأمور تنتشر مرة فتدق وتنقض أخرى فتكتدر

فهذا جوهران من الجواهر الثلاثة التي لا يخرج عنها شيء من الجواهر فاما الجوهر الثالث فهو غير متغير أبداً لا يقبل شيئاً من التغيير لا مما قبله الأجسام التي تلقي الأرض من النبات والحيوان حتى تخرج من طبائعها أصلاً إلى أن تفسد ولا التغيير الذي يكون في المكان وهو الذي فيه وجده تشتت هذه الأجسام تلك الأجسام السماوية وذلك أن جوهر الأجسام السماوية يجعل ممكناً أن يكون في الأوقات المختلفة في أحوال مختلفة ولم يقتضي أن يكون في الأوقات المختلفة في مواضع مختلفة وعلى هذا مبني أمر طبيعته

وأما الجوهر الذي ليس بمتغير ولا يشبه شيء من الجسمانية فهو الخارج عن كل تغير ولذلك نقول في هذا الجوهر إنـه مفرد عن الجوهر المحسوس وليس يزعم أنه مفرد منه في المكان وذلك أنه من المحال أن يفرد في المكان الجوهر الذي لا مكان له أصلاً ولا تحويه نهاياته الجسم كما تحوى سائر الأشياء التي هي في المكان

لـهـذا إذا قلنا إنـهـذاـجوـهـرـمـفـرـدـعـنـالـجـوـهـرـالـمـحـسـوسـفـإـنـهـنـدـلـعـلـىـاـخـلـافـهـماـبـيـنـالـجـوـهـرـيـنـوـذـلـكـأـنـلـاـتـوـهـمـنـاـأـنـهـمـذـيـنـالـجـوـهـرـيـنـخـيـرـمـتـغـرـرـكـوـلاـمـتـغـيـرـأـصـلـوـلاـيـقـبـلـبـوـجـهـمـنـالـوـجـوـهـشـيـنـمـنـالـاسـتـحـالـةـلـاـمـنـتـغـيـرـوـلـاـمـنـذـاتـهـوـبـدـنـاـجـمـيعـهـذـهـالـأـشـيـاءـالـقـيـمـيـهـمـنـالـجـوـهـرـالـمـحـسـوسـمـرـةـتـكـونـبـحـالـوـمـرـةـتـكـونـبـأـخـرـيـكـانـمـنـالـصـوـابـهـأـنـنـتـوـهـمـأـنـذـلـكـالـجـوـهـرـالـمـعـقـولـمـفـرـدـعـنـالـمـحـسـوسـمـبـاـيـنـلـهـمـتـيـلـاـتـوـجـدـبـيـنـهـوـبـيـنـهـمـشـارـكـةـالـبـيـةـلـاـفـيـطـبـعـوـلـاـفـيـعـرـضـمـنـالـأـمـرـاـضـ←

Bu görüşteki amacımız hareketsiz bu ilk töz hakkında konuşmak ve bizden öncekilerin onun hakkında düşündükleri her şeyi anlatmaktır.

[b.332,9-12] [1069a34-6] O kimselerin akılsal töz hakkında düşündükleri şeye gelince, kimileri onu ikiye bölerken kimileri de tek bir doğa kabul etti. Onu iki kısma ayıranlar, formların ve matematiksel boyutların duyusal tözlerden önce gelen akılsal tözler olduğunu ileri sürenlerdir. Akılsal tözü tek kabul edenler ise, formları geçersiz görerek matematiksel boyutların tözler olduğunu kabul edenlerdir.

[b.332,13-20] [1069a36-b2] Duyusal töz, hareketten bısbütün yoksun olmadığından doğa bilimine gereksinim duyarken, akılsal tözün ise doğa biliminden daha yüce bir bilime gereksinimi vardır. Çünkü iki töz arasında herhangi bir şeyde, ne olay ne yer ne zaman ne değişim ne gelişim ne de azalma bakımından ortaklık söz konusu değildir, ikisinin yaratıldığı tek bir ilke de yoktur. Ancak *ilkinin* gerçekte bir ilkesi bulunmazken, ikincinin ilkesi birinci tözdür. Biri duyusal ve diğer akılsal olduğundan, yine tek bir bilim tarafından bilinmezler. Değişim ve hareket kabul etmeyen töz, doğası gereği, sıvı gibi akan değişen tözden öncedir.

[b.332,20-33,3] Bizde bulunan şeylerin çoğu duyusal töz tarafından şekillendirildiği için, bize yakınlığı ve benzerliğinden dolayı öncelikle bu tözden söz etmeye başladık. [1069b3-5] Bu konudan *Fizik* kitabında yeterince bahsettik ve her duyusal tözün değişimden yoksun olamayacağını, çünkü onun değişiminin karşıtlardan karşıtlara doğru olduğunu açıkladık. Büttün karşıtlarda değişim yoktur, ancak benzer yakın karşıtlarda değişim bulunur. Dolayısıyla beyaz, beyaz olmayandan gelir, ancak her beyaz olmayandan gelmez, çünkü ses beyaz olmadığı için sesten gelmez, ancak o siyahdan, kırmızıdan ve bunlara benzer diğer renklerden gelir.

ونخرتنا في هذا القول إنما هو الكلام في هذا الجوهر الأول الذي لا يتحرك
وأن نفترض جميع ما توهمنه فيه من كان قبلنا

والذي توهمنه أولئك فيه أن بعضهم قسم هذا الجوهر قسمين وبعضاً جعله
طبيعة واحدة أما الذين قسموه قسمين فهم الذين قالوا إن الصور والأبعاد
التعليمية هي الجواهر المعقولة قبل الجواهر المحسوسة وأنها مبادئها وأما
الذين جعلوا الجوهر المعقول واحداً فمن ظن أن الأبعاد التعليمية هي
الجواهر وألغى أمر الصور

فأما الجوهر المحسوس فإنما كان يحتاج فيه إلى العلم الطبيعي لأن ذلك
الجوهر بأسره لا يخلو من العدالة وأما هذا الجوهر فكانه يحتاج إلى علم
أشرفة من العلم الطبيعي وذلك أنه ليس بين الجواهرين مشاركة في شيءٍ
من الأشياء أصلاً لا في حدوث من الأحداث ولا في مكان ولا في زمان ولا في
تغيير من أنواع التغيير ولا في نشوء ولا في تنقش ولا لهما أيضاً مبدأ واحد
عنده حدثاً لكن الأول لا مبدأ له أصلاً والثاني إنما مبادئه الجوهر الأول ولا
يعلمان أيضاً علماً واحداً إذ كان أحدهما محسوساً والآخر معقولاً والجوهر
الذي لا يقبل التغيير ولا يتحرك أول بالطبع للجوهر المتغير الجاري كما
يجري الشيء السياق

وأما نحن فلما كان أكثر ما فينا مجبولاً من الجوهر المحسوس صرنا نتكلّم
في هذا الجوهر أولاً لمجانسته لنا ومشكلته إيانا وقد تكلمنا فيه كلاماً بالغاً
في كتابة العلم الطبيعي فبينما أن كل جوهر محسوس لا يخلو من أن يكون
متغيراً فإن تغييره يكون من الأحداث إلى الأحداث وليس شيء من التغيير
يكون من كل الأحداث لكن من الأحداث المشاكلة القريبة من ذلك أنه
قد يكون الأبيض مما ليس هو أبيض ولكن ليس يكون من كل ما ليس هو
بأبيض إذ كان ليس يكون من الصوت والصوت ليس هو بأبيض لكنه إنما
يكون من الأسود أو من الأحمر أو من تغيرهما مما هو نظيرهما من الألوان

İkinci Bölüm

[b.333,5-12] [1069b7-9] Bu iki karşının altında üçüncü bir konunun zorunlu olarak gerekli olduğunu açıkladık. Çünkü iki karşından biri diğerini taşımaz, ancak ikisini de taşıyan, birini atıp diğerini kabul eden o doğadır. [1069b9-13] Değişim türlerinden nitelendirdiğimiz şeyle ilgili onların bu tözdeki sayısını orada sıraladık ve onların dört tane olduğunu anlattık. İlkî, neliği bilinen şeyin tanımında bulunan değişimdir. Sözelimi insanın insan olmayandan ya da suyun sudan değil de havadan oluşması. İşte bu değişim kimi zaman oluş kimi zaman da bozuluş olarak adlandırılır. İkinci değişim, nitelikteki değişimdir ve ona dönüşüm denilir. Üçüncü nicelikte olan değişimdir ve kimi zaman artma kimi zaman da azalma olarak adlandırılır. Dördüncü ise yer bakımından değişimdir ve bir yerden bir yere taşınmadır.

[b.333,12-5] Anladığımız bu dördüncü değişimi göksel cisimler için imkansız görmüyoruz, çünkü onlar da bir yerden bir yere ve bir şekilde karşıtlardan karşıtlara doğru hareket ederler. Aynı şekilde yer bakımından da karşılıklı yönden bir tür karşılık bulunur.

الفصل الثاني

ويبيننا أنه يجبه خدورة أن يكون تعبته هذين الصدرين موضوع آخر ثالثه وذلك أن أحد الصدرين لا يحمل الآخر لـ*لَهُنَّ الَّذِي يَحْمِلُهُمَا* تلك الطبيعة التي تلفظ أحد الصدرين وتقبل الآخر وقد عدنا هناك مع ما وصفنا من أصنافه التغيير *لَهُمْ* هي في هذا الجوهر واندحرنا بأنها أربعة وأن التغيير الذي يكون في حد الشيء الذي به يعرفه ما هو مثل أن يكون إنسان من غير إنسان أو ما من غير ما بل من هواء فأن هذا التغيير هو الذي يسمى مرة *لَهُونًا* ومرة *فَسادًا* وأن التغيير الثاني يكون في الحال ويقال له الاستحاله والثالث يكون في المقدار ويقال له *نَمُورًا* ونقطان مرأة والرابع يكون في المكان وهو النقلة من مكان إلى مكان

وهذا التغيير الرابع من التغييرات التي ذكرناها لم يجعل الأجسام السماوية ممتدة منه إذ كانت قد تتحرك هي أيضاً من مكان إلى مكان ومن الأحداث من وجه ما إلى الأحداث فقد يوجد في الأماكن أيضاً ضرب من التضاد على جهة المقابلة

Üçüncü Bölüm

[r.1492,3-9] Bu görüş, formları geçersiz kılma konusunda ikna edicidir, ancak bu görüşü öne süren, pek çok hayvanın, çok sayıda örneği olmasına karşın, benzeri olmayandan yaratıldığını gözden kaçırılmıştır. Biz ölü atların cesetlerinden bir eşek arısı cinsinin ortaya çıktıığını, ölü siğirların cesetlerinden arıların ortaya çıktıığını, çürümüş şeylerden kurbağaların ortaya çıktıığını ve bozulmuş şaraptan küçük gövdeli bir sinek türü olan sivrisineklerin ortaya çıktıığını gözlemliyoruz. Ancak doğanın bu şeyleri form bakımından kendilerine benzeyen şeylerden türettiğini görmüyoruz.

[r.1492,9-93,2] Biz biliyoruz ki, her bir hayvanın ve bitkinin sperm ve tohumunda, ondan başkasının değil de özellikle hayvan ve bitkilerin türdeği kendine özgü bir soy vardır. Hatta insan sperminden at oluşmadığı gibi at sperminden de insan olusmaz ve bitkinin tohumundan da o bitkiden başka bitki olusmaz. Öyleyse kendisinden bu hayvanın türeyeceği şeýde bu soyların kopyaları nerede? Eğer doğada önceden, ondan bir hayvanın meydana gelmesine uygun bir kökenin varlığıyla birlikte, olası herhangi bir hayvan türünü meydana getirmeye uygun hazır soylar yaratılmamasayı, etkinlik haline gelmemiş olurdu.

[r.1493,2-94,1] Hayvanların bu benzerliğini küçümsemek seni aldatmasın. Ancak şunu aklınızdan çıkarmayın, çamur üzerinde çalışma becerisi olan sanatçıya hayranlığımız, altın ve fildiği üzerinde çalışma becerisi olan sanatçıya hayranlığımızdan daha çoktur. Bununla birlikte, bundan daha büyük olan hayvanların durumunu iyice araştırırsan, doğanın da bizzat bu yolu izlediğini göreceksin. Doğaya yerleşti, yapması gereken işi belirleyen soylar ve formların bulunması gerekir. Çünkü her ne kadar bir insan gerçekten bir insan tarafından dünyaya getirilmişse bile, babanın, onun başka bir tarzda olmasının mümkün olmadığı bu bileşimde hiçbir sanatı yoktur. →

الفصل الثالث

هذا القول هو مقتضى في رفع الصور إلا أن صاحبه ألمفل كثرة ما يحيط به من العيون من غير مثله على كثرة فإن قد نرى جنساً من الزنابير يتولى من أبدان الغيل الميتة ونرى النحل تتولى من أبدان البقر الميتة ونرى الصفادي تتولى من العفن ونرى العرجس وهو نوع من الطبابي صغير الجثة يتولى من الغمر إنما فساده فإنما لست بطبعه تنشئ هذه الأشياء مما هو مثله في الصورة

ونحن نعلم أن في المعنى والبذر من كل واحد من العيون والنباتات نسباً تتصف بها صار يتولى ما يتولى منه خاصة من العيون والنباتات دون غيره حتى لا يكون من هوى الإنسان فرس ولا من هوى الفرس إنسان ولا من بذر نبات من النباتات ذاته غيره فإن نظائر هذه النسبة فيما يتولى منه هذا العيون لولا أنه قد جعل في الطبيعة قبل نسبة مستعدة متهيئة لإحداثه أي نوع يمكن من أنواع العيون مع وجودها معاً ملائماً حدوث حيوان ما عنه لا كان يخرج إلى الفعل

ولا يغرنك الافتقار لأشباء هذا من العيون لكن أخطر بحال شأنه يعيينا من الصانع حذقه في عمل ما يعمله من الطين أكثر مما يعمله من الذهب والعلم على أنه أن دققته النظر في أمر العيون الذي هو أكبر من هذا وجده سلسلة الطبيعة فيه هذا المسلسل بعينه فلا بد من أن تكون إنسابه وصور قد جعلت في الطبيعة عليها تعمل ما تعمل من ذلك أن الإنسان وإن كان إنما يتولى من إنسان فإن الأبوة ليس له صنع في تركيبه هذا الذي لا يمكن أن يكون بحال أخرى ←

Bu bileşim onun en iyi durumudur ve babanın sanatı değil soylar sayesinde, soylar ve formların her bir tözün doğasına yerleştirilmesi sayesinde bu duruma erişir. Bir cisim yalnızca başka bir cismin çevresinde çalışabilir, doğa ise bütünüyle cismin büyülüğu üzerinde çalışır.

[r.1494,1-9] Doğanın, yaptığı eylemi algılamadığı ve düşünmediği için, istenen amaca yönelik yaptığı şeyin bağlamını kavramaması şaşırtıcı değildir. Ve bu da gösteriyor ki, doğaya bu soyları ondan daha seçkin, daha yüce ve derecesi daha yüksek bir neden esin olarak vermiştir, ki bu da yeryüzündeki ruhtur. Platon onun ikincil Tanrılardan meydana geldiği görüşündeyken, Aristoteles ise güneş ve eğik küreden (ekliptik) yaratıldığını düşünür. Bu nedenle, tipki esinlenmiş insanların, dediklerini kavramadıkları halde konuşarak gelecekte olacakları bildirdiklerini gördüğümüz gibi, amacını kavramasa da yaptığı eylemi amacına uygun bir şekilde yapmaya başlar.

[r.1494,9-14] Öztle, doğada soylar ve formların bulunması gereklidir, aksi halde şeyin meydana gelmesinde onun benzerine gereksinim duyulurdu. Oysa meydana gelen bütün şeylerin ondan meydana geldiği bir benzeri bulunmaz. Ancak biz bir forma gereksinim duyduğumuzda, o zaman o form meydana gelsin diye tek başına o formu meydana getiremeyeceğini bildiğimiz bir eylemde bulunuruz. Sanki o, başka bir şeyin içinde gizlimiş gibi görünse de, gerçekte yaratıcı doğanın içinde gizlidir.

هـى أفضـل مـن حـالـه وإنـما يـصـير بـهـذـه الـحـالـ لـمـا قـد جـعـل فـي طـبـيـعـة كـلـ وـاحـدـ منـ الـجـواـهـرـ مـنـ النـسـبـيـهـ وـالـصـورـ لـا بـصـنـعـ مـنـ الـأـبـهـ لـاـكـنـ مـنـ النـسـبـيـهـ وـالـجـسـمـ لـيـسـ لـهـ حـمـلـ فـيـ الـجـسـمـ إـلـاـ فـيـ نـهاـيـتـهـ فـقـطـ فـأـمـاـ الـطـبـيـعـةـ فـتـحـمـلـ فـيـ جـثـةـ الـجـسـمـ بـأـسـرـهـ

وليس بعيب أن تكون الطبيعة وهى لا تفهم سوافقة ما تعمله إلى الغرض المقصود إليه إذ كانت لا تدرى ولا تفخر فهى فعل ما تفعل وهذا مما يدل على أنها قد ألممت إلهاها تلك النسبة من سبب هو أكره منها وأشرف وأعلى مرتبة وهى النفس التى فى الأرض التى يرى أفالاطون أنها حدثت من الألة الشوانى ويرى أرسطاطاليس أنها حدثت من الشمس والفلق المائل ولذلك صارت تفعل ما تفعل مستافة نحو الغرض وهى لا تفهم الغرض كما قد نرى القوم الذين يلمون أن يتكلموا الكلامينينون به كما يكونون وهم لا يفهمون ما يقولون

وجملة القول أنه لا بد من أن يكون في الطبيعة إنسابه وصوراً إذ كان يحتاج في تولد الشيء إلى مثله وليس يوجد لجميع ما يتولد مثل يتولد منه لكننا متى احتجنا إلى صورة من الصور كان هنا فعل ما نعلم أنه لا يمتد به وحيده فنجد حينئذ تلك الصورة لأنها كانت كامنة في شيء آخر وهي بالحقيقة كامنة في الطبيعة المولدة

Dördüncü Bölüm

[t.243,3-9] [1070b11-3] Benzer şekilde, daha önce nitelendirdiklerimizi izleyecek olursak, var olan her şeyin ilkelerinin üç tane olduğunu açıklamak bizim için daha uygundur: Madde, form ve yoksunluk. Sözgelimi duyusal tözde sıcaklık formun, soğukluk yoksunluğun karşılığıdır ve madde ise bu ikisine imkan olarak sahip olandır. [1070b20-1] Nitelik sınıfında beyazlık formun, siyahlık yoksunluğun karşılığıdır ve ikisine konu olan şey ise maddenin ölçümündeki yüzeydir. Yine ışık formun, karanlık yoksunluğun karşılığıdır ve ışığı kabul eden cisim ise her ikisine konu olandır.

[t.243,9-17] [1070b16-9] Öğelerin bütün şeyler için aynı öğeler olduğu sonucuna varmak mümkün değildir, ancak benzer şekilde, öyle olmaları da uygundur. [1070b22-5] Şimdi, var olan şeylerin ögesini aramıyoruz, bunun yerine onların ilkesini aramayı amaçlıyoruz. Her ikisi de onların nedenidir, ancak ilke, hareket ettirici neden gibi şeyin dışında var olabilirken, öğeler ise yalnızca kendilerinden olan şeylerde bulunabilirler. Bir ögenin ilke olarak adlandırılmasında bir engel yoktur, ancak bir ilkenin şeyle olması imkansızdır. Çünkü hareket ettirici ilke hareket edenin dışında olabilir.

[t.243,18-44,7] [1070b28-32] Ancak doğal şeylerde yakın hareket ettirici, form gibidir, çünkü insanı meydana getiren insandır. Düşünsel şeylerde ise form ya da yoksunluk bulunur, örneğin tip ve onun bilgisizliği, mimarlık ve onun bilgisizliği. [1070b33-5] Pek çok şeye hareket ettirici neden formdur, bundan dolayı tip hareket ettirici olması nedeniyle bir açıdan sağlık, evin formu bir açıdan mimarlıktır ve insanı meydana getiren insandır. Amacımız yakın hareket ettiriciyi aramak değil, ancak her şeyin kendisi tarafından hareket ettirildiği ilk hareket ettiriciyi aramaktır.

الفصل الرابع

وأما على طريق المنسابة فتأتى بنا إن نحن اتبعنا ما وصفنا أن نبين أن مبادئ جميع الأشياء الموجدة ثلاثة العنصر والصورة والعدم مثال ذلك فى الجوهر المعسوس أن المر نظير الصورة والبرد نظير العدم والعنصر هو الذى له هذان بالقوة وفي بابه الكيفي يكُون البياض نظير الصورة والسوداء نظير العدم والشىء الموضوع لهما هو السطح فى قياس العنصر ويكون الضوء نظير الصورة والظلمة نظير العدم والجسم القابل للضوء هو الموضوع لهما

فليس يمكن على الإطلاق أن تجده عناصر هي بأعیانها عناصر لجميع الأشياء وأما على طريق المنسابة والم مقابلة فتأتى بنا أن تجده وليس علينا الآن طلب عنصر الأشياء الموجدة لكن قصدنا إنما هو طلب مبدئها وكلها مما سببه لها إلا أن المبدأ قد يجوز أن يوجد خارجاً عن الشيء مثل السبب المدرك وأما العناصر فلا يجوز أن تكون إلا في الأشياء التي هي منها وما كان عناصرها فليس هانع يمنع من أن يقال له مبدأ وما كان منه، فالليس له عنصر لا محالة وذلك أن المبدأ المدرك قد يجوز أن يكون خارجاً عن المقتدر

ولكن المدرك القريب من الأشياء الطبيعية هو مثل الصورة وذلك أن الإنسان إنما يلده إنسان وأما في الأشياء الوهمية فالصورة أو العدم مثال ذلك الطبيه والجمل به والبناء والجمل به وفي كثير من الأمور يكُون السبب المدرك هو الصورة من ذلك أن الطبيه من وجه ما هو الصحة لأنها المدركه وصورة البيته من وجه ما هي البناء والإنسان إنما يلده إنسان وليس قصدنا لطلب المدرك القريب لكن قصدنا للمدرك الأول الذي منه يتحرك جميع الأشياء

Beşinci Bölüm

[t.244,7-14] [1070b36-71a3] Açıkçası o bir tözdür, çünkü o, tözlerin ilkesidir ve tözlerin ilkesi de ancak töz olabilir. O, tözün ilkesi olduğu kadar var olan her şeyin ilkesidir. Bunu önceden açıklarken duyulan çekince doğru değildi, çünkü diğer şeyler tözün ve onun hareketlerinin değişim ve dönüşümleridir. Tüm cismi hareket ettiren bu tözün ne olduğunu araştırmamız gereklidir. Onu ruh mu, akıl mu, yoksa başka bir şey mi varsayılmamız gereklidir? Sonra, var olan diğer şeyler için gereklili olan ilineklerden bir şeyle ilk ilke hakkında yargıda bulunmaktan kaygılanıp kaçınmamız gereklidir.

[t.244,14-45,4] [1071a5-7] Ancak o şey diğer var olan şeylede imkan halinde bulunabilir, o şey farklı zamanlarda farklı durumlarda olabilirken, tek bir durumda sürekli olamaz. Oluş ve bozuluşu kabul eden şeyle bu şekilde bulunurlar, çünkü onlarda o şeyi kimi zaman imkan halinde kimi zaman da etkinlik halinde bulursun. Sözgelimi şarap, mayalandıktan ve sarhoş edici olduktan sonra etkinlik halinde bulunurken, başka bir zamanda onu meydana getiren nem, asmanın kendisinde olduğunda imkan halinde bulunabilir. Yine et, onu meydana getiren öğelerde kimi zaman etkinlik halinde kimi zaman da imkan halinde bulunur.

[t.245,4-13] [1071a7-11] “İmkан halinde” olan ya da “etkinlik halinde” olan dediğimizde, form ve ögenin dışında bir şeyi kastetmiyoruz. Yine “form” derken form ve maddeden oluşan bileşikten ayrılabilen formu kastediyoruz. “Ayri”, havadan ayrılabilmeleri nedeniyle ışık ve karanlığa benzer, ikisinden oluşan “bileşik” de sağlıklı beden ve hasta beden gibidir. Yine “madde” söyleye, tipki bedenin kimi zaman sağlıklı kimi zaman da hasta olması gibi, her iki durumun da kendisine yüklenebileceği şeyi kastediyorum. →

الفصل السادس

فالأمر فيه بين أنه جوهر وذلك أنه مبدأ الجوهر ولا يجوز أن يكون مبدأ الجوهر إلا جوهرًا وهو مبدأ الجوهر ومبدأ جميع الأشياء الموجدة ولم يكن التهبي من التصريح بما في ذلك فيما تقدمه صوابا فإن سائر الأشياء إنما هي أحداها وحالاته للجوهر وحركاته له وينبغي أن نبحث عن هذا الجوهر الذي يدرك الجسم كله ما هو هل يجبه أن نضع أنه نفس أو أنه مقل أو أنه غيرهما بعد أن نعذر ونتوقع أن نحكم على المبدأ الأول بشيء من الأمراض التي تلزم الأواخر من الأشياء الموجدة

ولكنه قد يوجد في أواخر الأشياء الموجدة ما هو بالقوة وأن يكون الشيء في الأوقات المختلفة على حالاته مختلفة وأن لا يكون دائمًا على حال واحدة والأشياء التي تقبل الكون والفساد هي التي توجد بهذه الحال فإنه تبدي الشيء فيما يعينه مرة بالقوة ومرة بالفعل مثل ذلك أن النمر قد توجد بالفعل بعد أن تخلى وتسكر وقد تكون موجدة بالقوة في وقت آخر إذ كانه الرطوبة التي فيها تتولت إيمانًا هي في نفس الكفر واللهم وربما كان بالفعل وربما كان بالقوة في العناصر التي لمنها يتولت

وإذا قلنا بالقوة أو بالفعل فليس يعني شيئاً غير الصورة والعنصر ونعني بالصورة الصورة التي يمكن أن تنفرد من المركبة من الصورة والعنصر فاما المنفرد فمثل الضوء والظلمة إذ كان يمكن فيما أن تنفرد عن الماء والمركبة منها فمثل البدن الصحيح والبدن السقيم وأمني بالعنصر الشيء الذي يمكن فيه أن يحتمل الحالتين كلتيهما مثل البدن فربما كان صحيحاً وربما كان سقيماً ←

[1071a11-4] Öyleyse etkinlik halinde ya da imkan halinde bulunan bu şey, yalnızca onlardan yani form ve maddeden oluşan şeylerde bulunan madde değil, aynı zamanda maddesi onlardan oluşan şeylerin maddesi olmayan ve formu onların formıyla aynı olmayıp ondan başka olan bileşik şeylerin dışındaki şeylerde de farklılaşabilir.

[t.245,14-46,5] İlk nedeni araştırmayı amaçladığında, şu durumu akında tutman gereklidir: Kimi hareket ettirici nedenler, ister yakın ister uzak olsunlar, hareket ettirilen şeyin formuna benzerler. [1071a14-7] Baba yakın nedenken güneş uzak neden ve eğik küre ise güneşten daha uzak nedendir. Bu şeyler sonradan meydana gelmiş şeyin ne madde bakımından ne form bakımından ne de yoksunluk bakımından nedenidir, aksine onlar hareket ettirici nedenlerdir. Onlar yalnızca baba gibi yakın forma benzer olmaları bakımından hareket ettirici değildirler, aynı zamanda yakın nedenlerin ilkeleri olmaları nedeniyle daha uzak ve daha güçlü etkinliktirler.

فهذا الشيء الذي بالفعل والذى بالقوة قد يختلف لا في العناصر الموجدة في الأشياء المركبة منها أى من في الصورة والعنصر لكن في الأشياء المكونة من الأشياء المركبة أيها التي لم يكن منصرها عنصر الأشياء التي تكون منها ولا صورتها لكن تغيرها

فينبغى أن يكون هذا الأمر قائما في وهمك إذا قصدته الحديث عن السبب الأول أن بعض العلل المدركة موافقة في الصورة للشيء المقدمة قريبة منه وبعضاً أبعد منه أما العلة القريبة فمثل الأبه وأما الشمس فهى علة أبعد وأبعد من الشمس الثالثة المائل وهذه الأشياء ليس لها على طريق منصر الشيء الحادث أو على طريق صورة ولا على طريق عدم لكتنها إنما هي مدركة وهي مدركة لا على أنها موافقة في الصورة قريبة مثل الأبه لكتنها أبعد وأقوى فعلاً إذا كانته هي ابتداء العلل القريبة أيضاً

Altıncı Bölüm

[h.206v] [b.12,3-6] [1071b3-5] İkisi doğal ve biri hareketsiz olmak üzere üç tür töz vardır. Biz şimdi hareket etmeyen ve aynı zamanda yok olmayan bu tözü arıyoruz. Artık zamana alדיםayan, dönüşüm ve değişimleri kabul etmeyen, ancak sonsuza dek aynı kalan bir tözün mümkün olup olmadığını arayacağız.

[b.12,6-7] Bu ilke üzerine bir kanıt getirilemez, çünkü kanıt ancak nedenlerden ve daha önceden bir nedeni olmayan ilk ilke olan ilk nedenin ilkelerinden getirilir. **[n.21,5-6]** Ancak bu araştırılan şeyin ezeli ve hareketsiz olması için, bu iki anlamanın her birini olduğu gibi tek tek ele almamız ve ayrı incelememiz gereklidir. **[b.12,7-9]** Önce ezeli tek bir tözün olup olamayacağını, sonra da tözün hareketsiz olup olamayacağını araştıracağız. Bu iki nitelik, ilk ilkenin niteliğidir. **[n.21,6-7]** Doğrusu ağır bir yükü taşıyamayan ve bu nedenle taşımاسının kolaylaşması için iki kısma ayıran konumunda bulunuyoruz.

[b.12,9-11] [1071b5-6] O halde diyoruz ki, bütün tözler bozuluşu kabul etselerdi ve töz var olan şeylerin hepsinden önce gelseydi, var olan bütün şeylerin bozuluşu kabul ettiği sonucu çıkardı. **[h.207r]** Ancak varlıkların, varlıklarını aldıkları varlığı sürekli olan bir töze sahip olmaları gereklidir.

[b.12,11-4] Varlıklarda ezeli bir tözün olması şaşırtıcı değildir, çünkü biz ilineklerin doğasına ait bozuluşa konu olmayan ezeli şeyle buluyoruz. [1071b6-9] Hareket ve zaman için oluş be bozuluşu varsayıma-
mız mümkün değildir. Eğer zamanı oluşa konu olan varsayıarsak, zamanın, oluşundan önce olduğu sonucu çıkar ve eğer onun bozuluşu konu olduğunu varsayıarsak, bozuluşundan sonra kalır.

الفصل السادس

الجوادر ثلاثة منها جوهران طبيعيان وثالثه جوهر غير متدرك ونعني الآن في طلبه هذا الجوهر الذي لا يتدرك ولم يزل كذلك فطلبته هل يمكن أن يكون جوهر لا يليه الزمان ولم يقبل الاستحالاته والتغابير لكن يبقى على حالة الدهر كل

وليس يمكن أن يقام على هذا المبدأ برهان فإن البرهان لا يكون إلا من علل ومواضي والعلة الأولى التي هي المبدأ الأول لا توجب لها علة قبلها لكونها كانت لما كان هذا المطلوب أولاً وغير متدرك وجبيه أن تفرد كل واحد من هذين المعنيين على حالة ونبذه منه مفرداً ننظر هل يمكن أن يكون جوهر ما أزليا ثم نبحث هل يمكن أن يكون جوهر غير متدرك وهو أن حفظ المبدأ الأول فنكون بذلك من حجز عن حمل ثقل فقسسه قسمين فسهل عليه حمله

ونقول إن كانت الجوادر كلها تقبل الفساد والجوادر قبل جميع الأشياء الموجبة لزمه أن تكون جميع الأشياء الموجبة تقبل الفساد لكنه لا بد من أن يكون للموجبات جوهر دائم الموجب عنه وجودها

وليس بعديه أن يكون في الموجبات جوهر أزلي إذ هنا نجد أشياء من طبيعة الأمراض أزليه لا تفسد فإن العدالة والزمان ليس يمكن أن نضع لهما كونها وفسادها فإذا إن وضعنا الزمان كائنا لزمه أن يكون الزمان أقدم من كونه وإن وضعنا أنه يفسد تخلفه بعد فساده

[b.12,14-6] Ondan önce zamanın olmadığı bir anın bulunduğu ve ondan sonra zamanın olmayacağı bir anın bulunacağını ileri süren kimsenin sözleri, kendileriyle çelişen sözlerdir. Çünkü bu sözlerin anımları zamanın parçaları, sınırları ya da onunla bağlantılı olan göntherimlerdir. **[n.23,8-11]** Dolayısıyla hareket ve zaman oluş ve bozuluşa konu değildir. Yine zamanın sonradan var olduğunu kanıtlamak amacıyla “ne zaman” ve “oldu” ve “olacak” ve benzeri adlar kullanan herkes, sona ernesinden sonra zamanın varlığını ve kesintisizliğini kanıtlamış olur.

[b.12,16-13,2] [1071b9-10] O halde zaman ezeli ise hareket de ezelidir, çünkü zaman onun ölçüsü ve belirtisidir. Aynı şekilde, hareketin yok olmaktan ya da yaratılmaktan bağımsız olmadığını söylüyoruz. Eğer yaratılmışsa, o zaman hareket ettircisi ondan önce var olmuş demektir. Ancak onun hareket ettircisinin ezeli olduğunu ama hareketin asla ondan kaynaklanmadığını nasıl düşünebiliriz? Hareketin ondan olmasına engel olabilecek bir şey olmadığı gibi hiçbir şekilde buna neden olacak bir olay da meydana gelmemiştir. Çünkü meydana gelen her şey ondan meydana gelmiştir ve ondan başka onu engelleyecek ve onu isteyecek bir şey yoktur.

[b.13,2-5] Ondan meydana gelmesine gücü yetmediği halde gücü yettiğini söyleyemeyiz. Çünkü bu, dönüşümü gerektirecek ve o da onu değiştiren başka bir şeyi gerektirecektir. Eğer birinin onu engellediğini söyleysek, engelleyen nedenin daha güçlü olduğu sonucu çıkar.

[b.13,5-6] Hareketin ortaya çıkışı ancak bir hareketle olur. Bu da hareket olmadan önce hareketin olmasını gerektirir, çünkü dönüşüm, değişim ve durgunluk da hareketin türlerindendir.

[b.13,6-9] Bir cisim kesinlikle hareket eden bir şey olmalıdır. Eğer bu cisinin yaratılmayıp durağanlıktan hareket ettirildiğini söyleysek, durağanlıktan harekete doğru değişiminin nedenini bildirmemiz gerekir. →

فإن قول القائل قد كان وقته لم يكن قوله زمان وسيكون وقته لا يكون
بعد زمان هي الفاظ تناقض أصولها لأن معانى هذه الألفاظ إنما هي أجزاء
الزمان أو محدود فيه أو دلائله مقدرة به فليس للحركة ولا لزمان تكون ولا
فساد وكل من استعمل أسماء مثل متى وكان ويكون وأشباه ذلك ليثبت
به حدوث الزمان وقد يثبت وجود الزمان واستمراره بعد انقطاعه

فإن كان الزمان أزليا فالحركة أزلية إذ كان الزمان مقدارا لها أو حدثا
عنها وأيضا فنقول إن الحركة لا تخلو أن تكون له تزل أو تكون قد حدثت
إذ كانت حدثت فقد كان قبلها المعرفة لها فكيف يمكن أن نتوهم
المعرفة لها وهو أزلي لم يكن عنده الدهر كله وليس مانع يمنعه من أن
يكون عنه ولا حدث حادث في حال ما أحدثها إذ كان جميع ما يحدث إنما
يحدث عنه وليس شيء غيره يعوقه أو يرتبه

ولا يمكن أن نقول قد كان لا يقدر أن يكون عنه فقدر لأن ذلك يوجبه
الاستحالة و يوجبه أن يكون شيء آخر غيره هو الذي أحاله وأنا وإن قلنا
أنه منعه مانع يلزمه أن يكون السبب المانع أقوى

ومدحثه الحركة ليس يكون إلا بحركة فيجب أن يكون قبل الحركة حركة
لأن الاستحالة والتغير والفتور إنما هي من أنواع الحركة

ولا بد من أن يكون جسم من الأجسام هو الذي يتدرك فإن قلنا إن ذلك
الجسم لم يحدث لغرض تدرك عن سكون وجبه أن تغير بالسبب الذي له
تغير من السكون إلى الحركة ←

Eğer bu cismin yaratıldığını söylesek, cismin yaratılışı hareketin yaratılışından önce olmuş olur.

[b.13,9-16] Çünkü açıkta ki, hareket ve zamanın ezeli olmasıyla cisim de ezeli olur ve eğer bu durum ilinek için doğrusa, töz için de doğru olması gereklidir. [1071b10-1] Hareketler ya düzlemsel ya da daireseldir, düzlemsel olan kesintili olduğu için kesintisizlik ancak dairesel olanda bulunur. Kesintisizlik ezeli şeyler için zorunlu bir durumdur, bu nedenle durağan olan ezeli olamaz. Kendisinden kesilmiş bir parça olamayacağı için zamanın kesintisiz olduğunu söylüyoruz. Bundan dolayı hareketin kesintisiz olması gereklidir. Eğer yalnızca dairesel hareket kesintisizse, o zaman onun ezeli olması gereklidir. Öyleyse bu hareketin hareket ettiricisinin de ezeli olması gereklidir, çünkü daha aşağıda olanın yüce olanın nedeni olamayacağından, ezeli olanın nedeninin de yine ezeli olması gereklidir.

[b.13,16-9] Onun sürekli olarak hareket ettirmesi zorunludur. [1071b12-14] Çünkü o bir hareket ettirici olsaydı ama hareket ettirmesi sürekli olmasaydı, o zaman onun hareket ettirmesi ezeli olmazdı. [1071b14-6] Bunun olması mümkün değildir, çünkü o zaman formlar gibi ezeli durağan tözlerle ilgili hiçbir yarar sağlamaası gereklidir. [1071b16-7] Öyleyse bu doğanın eylemsiz ve işsiz olduğunu, ancak hareket edebildiğini ve düşünebildiğini varsayılmamız gerekmek.

[n.25,7] [1071b17-9] Burada “güce sahip” derken imkan halinden etkinlik haline çıkarmayı kastetmiyoruz. **[b.13,19-22]** İlk ilkenin doğası gereği imkan halinde olması mümkün değildir, çünkü bundan bu ilkenin etkinlik halinde olan, hatta onu da etkinlik haline çıkaracak başka bir ilkeye gereksinimi olduğu sonucu çıkar. →

فإن قلنا إن ذلك الجسم حدث تقدمه حدوثه الجسم حدوثه المركبة
فإذن قد بان أن المركبة والزمان أزلية فالجسم أزلية وإن كان العرض
لذلك فبالأحرى أن يكون البوهر كذلك والمركبات إما مستقيمة وإما
مستديرة والاتصال لا يكون إلا فيما لأن المستقيمة تنقطع والاتصال أمر
ضروري للأشياء الأزلية فإن الذي يسكن ليس بأذلي ونقول إن الزمان متصل
لأنه لا يمكن أن يكون قطع منه مبتورة فيجبه من ذلك أن تكون المركبة
متصلة فإن كانت المركبة المستديرة هي ودتها متصلة فيجبه أن تكون
هي أزلية فيجبه أن يكون مدرك هذه المركبة أزليا لأن علة الأزلية يجده أن
تكون أزلية إذ لا يمكن ما هو أنس علة لما هو أفضل

فيجبه أن يدركه تعر يكـا دانـما فإنه إن كان مدرـكـا لكن ليس تدرـيـكـه
بـدانـه فـتـدرـيـكـه لا يـكـونـ أـزلـيـاـ وهذا لا يـمـكـنـ أن يـكـونـ فيـجـبـهـ إذـنـ أنـ لاـ
يـنـتـفـعـ بـجـوـاهـرـ أـزلـيـةـ سـاكـنـةـ كـالـصـورـ فـإـذـنـ لاـ يـنـبـغـيـ أنـ نـصـعـ هـذـهـ الطـبـيـعـةـ
بـلـ فـعـلـ وـ لـمـ تـعـطـلـ لـكـنـ قـادـرـةـ أـنـ تـدـرـكـهـ وـ تـدـرـيـلـ
وـ لـاـ نـعـنـىـ بـقـولـنـاـ قـادـرـ أـنـ شـئـ يـنـزـجـ مـنـ القـوـةـ إـلـيـ الفـعـلـ فـإـنـهـ لـاـ يـمـكـنـ أـنـ
الـمـبـأـ الـأـوـلـ مـوـجـوـدـ فـيـ طـبـيـعـتـهـ مـاـ هـوـ بـالـقـوـةـ لـأـنـ يـلـزـمـ مـنـ هـذـاـ أـنـ يـعـتـاجـ
ذـلـكـ الـمـبـأـ إـلـيـ مـبـإـ آـخـرـ هـوـ بـالـفـعـلـ حـتـىـ يـنـزـجـ إـلـيـ الفـعـلـ ←

[1071b19-22] Öyleyse var olan şeylerde doğası gereği imkan halinde olmadığı için ezeli ve maddeyle karışmamış ve bu nedenle etkinliği töz olan bir ilkenin bulunması gereklidir.

[b.13,23] [1071b22-6; 1072a3-4] Ancak imkanın etkinlikten önce olduğunu düşünmemize gerek yoktur, çünkü etkinlik, imkan halinden etkinlik haline çıkarandır. **[n.27,7-9]** İmkan ile etkinliği kesin olarak karşılaştırdığımızda, onu hareket ettirerek etkinlik haline çektiği için, etkinliğin imkandan önce geldiğini görürüz.

[n.29,1-4] Bölünemeyen parçaları ilke kabul edenlerle evreni karanlık ve kaostan meydana getirenler ve benzer düşünenlerin görüşleri böyledir. [1071b28-31] Onların hepsinin genel yanlışı, maddeyi en yüce ve en eski ilke kabul etmeleridir. Ancak hareket ettirici bir ilke olmaksızın madde nasıl hareket edebilir? **[b.14,1-3]** Çünkü hiçbir madde yoktur ki, **[h.207v]** kendi kendine forma doğru hareket etsin. Aynı şekilde ağacın kendisi yatak formuna, yine hayiz kani da formuna doğru hareket etmez ve yerden kendi kendine hiçbir şey bitmez.

[n.29,4-7] Öte yandan, gerçek şu ki, maddeyi en eski kabul edenlerin hepsi, bunu açıkça ifade etmeseler de, etkinlik halinde olan bir nedeni onaylamaya zorlanmışlardır. [1071b31-3] Yine sözgelimi sürekli hareketi bölünemeyen parçalarla karıştırılanlarla, [1072a5-7] sevgi ve nefreti ya da akilla düzensiz hareketleri varsayanlar da öyle.

[b.14,3-10] [1072a9-10] Hareketi sürekli olan şeyin nedeninin, hareketli cisimlere göre durumu aynı kalan neden olması gereklidir. [1072a10-2] Ancak hareketi farklı zamanlarda farklı olana gelince, onun hareket ettiricisinin durumu hareket edenin kendi durumu gibi farklı farklıdır. Oluş ve bozuluşa konu olan cisimlerin tek bir anda tek bir durumda olduklarını saptayamıyoruz. Bu yüzden farklılıklarına göre farklılaşan bir nedene gereksinim duyarlar. →

فيجبه إذن أن يكون مبدأ موجود في الأشياء الموجبة الجوهر فعله فيكون أزلياً ولا يشوبه شيء من الهيولى إذ ليس في طبيعته ما بالقوة ولا يجبه أن نظن أن القوة قبل الفعل وإنما قايسنا بين القوة والفعل بإطلاق وجدهما الفعل يتقدم القوة وهو الذي يحركها ويخرجها إلى الفعل لأن الفعل هو المخرج لما بالقوة إلى الفعل

فأماماً الذين جعلوا المبدأ الأجزاء التي لا تتعبر بالذين يولدون العالم من الظلمة والهاوية وإن النطأ العام في جميعهم أنهم جعلوا الهيولى هي المبدأ الأشرف والأقدم وكيفه يمكن الهيولى أن تتحرك من غير مبدأ معرفك فإنه ليس شيء من المواد تتحرك بذاتها إلى الصورة لكن كما أن الخشب لا يتحرك من ذاته إلى صورة السرير كذلك عدم التمثيل والأرض لا تنبت شيئاً من النباتات من ذاتها

وبلغ من قوة الحق أن جميع من جعل الهيولى أقدمه مضطرون إلى الإقرار بالعلة التي هي بالفعل وإن لم يصرحوا بذلك مثل من خلط بالأجزاء التي لا تتبرأ حركة دائمة ومثل من فرض المحبة والغلبة أو العقل وحركاته مضطربة

وما كانت حركته دائمة فينبغي أن يجعل السبب فيما العلة التي حالها بالقياس إلى الأجسام المتحركة حال واحدة فاما ما حركته مختلفة في أوقاته مختلفة فحال العلة المعرفة له في الاختلاف الحال المتحرك بعينها والجسام الكائنة الفاسدة لا تثبته وقتاً واحداً بحال واحدة فإذا تمت الجمع إلى علة مختلفة بحسب اختلافها ←

Şimdi oluş ve bozuluş onun için sürekli ve kesintisiz olduğu için, onun etkin nedeni farklılığın yanında sürekli olmaya da gereksinim duyar. [1072a12-5] O halde bu nedenden farklılık kendisinden ve süreklilik ise başka bir nedenden dolayı olmalıdır. Öyleyse o ya ilk nedenden ya da onun dışında başka bir nedenden dolayıdır. Onun zorunlu olarak ilk nedenden dolayı olması gereklidir, çünkü bu neden hem kendisinin hem de ikincil nedenin sürekli varlığının nedenidir. [n.31,4-5] [1072a15-7] İlk nedenin özelliği süreklilik iken, ikincil nedenin özelliği farklılıktır, böylece her iki nedenin, sürekliliğin ve farklılığın nedenleri haline gelmeleri zorunludur.

[b.14,10-13] [1072a17-8] Bu, aynı şekilde duyunun da tanıklık ettiği şeydir, çünkü ilk kürenin bir ve aynı hareketle sürekli olarak hareket ettiğini ve karışık kürelerin ise her zaman çeşitli şekillerde hareket ettiklerini görür. [1072a18-21] Durum böyleyken, bu ilkeleri bırakıp başka ilkeler aramaya ne gerek var?

ولأن الكون والفساد دائم لا انقطاع له فقد تتحقق العلة الفاعلة لم أن تكون مع اختلافها دائمة البقاء فيجب أن يكون الاختلاف في هذه العلة من قبلها والدواء من سببه آخر فهو إذن إما من العلة الأولى وإما من علة أخرى غيرها ويجبه ضرورة أن يكون من العلة الأولى فإن هذه العلة هي السبب في بقائهما دائمًا وبقاء العلة الثانية وذاتية العلة الأولى الدواء وذاتية العلة الثانية الاختلاف فبالواجبه صارا جميعا علة فثار العلثان جميعا على ادواته والاختلاف

وهذا شيء شهد العس عليه أيضًا إذ يرى أن الفلك الأول يتدرك دائمًا مركبة واحدة بعينها وأفلاك المتغيرة تتدرك دائمًا مركبة مختلفة فإذا كان كذلك فما حاجتنا إلى طلب مبادئ آخر وترك هذه المبادئ

Yedinci Bölüm

[b.14,15-6] [1072a23] Eğer hareket durağan değilse, onunla hareket eden de ezelidir ve o, küredir. [1072a23-4] O halde hareket ettiricinin hareketi durağan ve kesintili değildir. Böylece bu ilkenin ezeli ve aynı zamanda hareketsiz olduğu açıklanmış oldu.

[b.14,16-20] [1072a24-6] Çünkü bir şey iki şeyden oluşmuşsa onlardan biri kendi kendine tek başına var olabiliyorsa, o zaman diğeri de kendi kendine tek başına var olabilir. Şimdi aynı anda hareket eden ve hareket ettiren bir şey varsa ve hareket ettirmeksızın yalnızca hareket eden bir şey de varsa, o zaman bundan hareket etmeksizin hareket ettiren bir şeyin varlığı zorunlu olarak çıkar. O, doğası gereği maddeyle karışmamış ve tözü etkinlik olan şeydir.

[b.14,20-15,11] [1072a26-7] Hareket etmeyen bir hareket ettiricinin varlığına şaşırmanan gereklidir, çünkü her arzulanan bu şekilde hareket ettirir ve düşündüğümüz her akılsal kimi eylemler için bizi harekete geçirir. [1072a27-31] Ancak arzulanan şeyler ve düşünülen şeyler hem bizde hem de diğer hayvanlarda çok sayıda vardır, bu nedenle arzulanan ve düşünülen bizde birlik içinde bulunmaz. Bizde bulunan arzu nesnesi arzu edeni hareket etmeksizin hareket ettirir ve onun doğası akılsal şeylerin doğası gibi değildir. İlk ilkelerde arzulanan ve düşünülen bir ve aynı şeydir, ancak düşünülen olduğu için arzulandır, bunun tersi, yani arzulanan olduğu için düşünülen değildir. Bizzat bunu, gördüğümüz yakından arzuladığımız şeylerde de buluruz ve onlar hoş şeyler ve gerçekte güzel olan şeyler gibi kendilerini arzuladığımız ya da istediğimiz şeylerdir. Ancak ilk arzu ve ilk arzu nesnesi hakkında gördüklerimiz, gerçekte olduğundan farklı değildir, aksine onda görünen neyse odur ve onda düşünülen neyse odur. Durumu iyi olarak düşünülen şey, öyleyse gerçekte de iyidir. →

الفصل السادس

فإن كانت المدركة لا تكون لها فالمتدرك بها أزلٍ وهو الفلك فالمعنى
له لا تكون له ولا انقطالٍ لغيره فقد تبين أن هذا المبدأ أزلٍ وأما أنه
غير متدرك

ف لأن ما كان مركباً من شيئاً يمكن في أحدهما أن يوجد قائمًا بذاته
مفرداً فقد يمكن أيضاً في الآخر أن يوجد قائمًا بذاته مفرداً فإن كان
يوجد شيء يتدرك ويدركه معاً ويوجد شيء يتدركه فقط من غير أن يدركه
فيجب ضرورة أن يوجد مدرك غير متدرك وهو في الطبيعة التي لا يشوبها
المهولٌ وهو التي جوهرها الفعل

ولا يجب أن تعيّب من مدركه لا يتدركه فإن كل معشوق فإنه يدرك على
هذه الجهة وكل معقول إذا عقلناه يدركنا البعض الأفعال إلا أن الأشياء
المعشوفة والأشياء المعقولة كثيرة فيما وفي سائر الديوان وليس يوجد
المعشوق والمعقول فيما يتعدان معاً فإن المعشوق فيما يدركه العاشق من
غير أن يتدرك وليس طبيعته من طبيعة الأشياء المعقولة فأما في
المبادئ الأولى فالمعشوف والمعقول معاً شيء واحد لأنه معقول هو معشوق
لا ينافي ذلك أعني لأنه معشوق هو معقول وقد نجد ذلك بعينه في
الأشياء المعشوفة القريبة منها التي نراها وهي التي تتلمس إليها أو تقتارها
حال الذي و التي هي بالحقيقة حسنة وفي العشق الأول وفي أول المعشوفين
ليس ما نرى بمنافر لما هو عليه بالحقيقة لكن ما بدأ منه هو ما عليه وما
يعقل منه هو ما له والذى يعقل من أمره أنه خير فهو إذن على الحقيقة
← الخير

İştahımızın başlangıcının sanı ve hayal gücü olması gibi, bu arzunun başlangıcı da ilk neden hakkında düşünmedir. Her aklın hareketi [**h.208r**] düşünülen şeyden kaynaklanır, tipki her sanının hareketi sanılandan ve hayal gücünün hareketi hayal edilenden geldiği gibi.

[b.15,11-5] [1072a31-4] Tüm akılsalların ilki tözdür ve tözlerin ilki de yalnız, etkinlik halinde ve bir olandır. Onda etkinlik halinde olanla imkan halinde olanın bir bileşimi olmadığı için, gerçekten bir olan budur. Öte yandan varlık bir şey ve bir başka bir şeydir, bu yüzden “bir insan” ya da “bir at” diyoruz. Ancak bu doğada varlık ve bir, bir ve aynı şeydir, bu nedenle ona bir şey bileşmediği ve onda bileşik bir şey olmadığı için onun “yalnız” olduğunu söylüyoruz.

[b.15,15-8] [1072b1-3] Bu doğa yalnızca şeylerin ilk hareket ettiricisi konumunda değil, aynı zamanda yetkinlik ve kendinden dolayı şey olma konumundadır. [1072a34-b1] Nedeni kendinden, güzelliği kendinden ve nihai amacında erdemli kendinden olduğu için seçtiğimiz şey, ilke ve kendinde yetkinliktir.

[n.37,1-4] Aynı yasa için de geçerli: O seçkin, güzel ve erdemli olduğu ölçüde yönetime yön verir, bununla birlikte yasa töz değil, aksine tözün bir etkinliğidir. İlk arzulanan ve ilk hareket ettirici, o halde varlığı kesintisiz olan bir tözdür.

[a.164,17-9] Tanrı güçtür, yasadır, dünyanın düzeni ve eğitiminin nedenidir. Çünkü yasa, yönetimleri hareket ettirir ve yönetimin etkisiyle hareket edenler yasaya yönelirler. **[b.15,18-22]** O akıldır, gerçekliktir, amaç bakımından ilktir ve akıldan gelen her etkinlik bilgidir. Aklın etkinliğinin töz olduğunu söyleyebiliriz, bu yüzden ilk nedenin tözünün bilgi olması gereklidir. Var olan şeylerin sırası ve düzeni ondan gelir ve şehirlerin yönetiminde bulunan kimseler gibi, kimi yakın kimi uzak kendisinden sonraki her şeyin arzuladığı şeydir. Çünkü kimi şehir halkı yetkinliğe yakınlık kimi de yetersizdir.

وابتداء هذا العشق إنما هو ما يعقل من العلة الأولى كما أن ابتداء الشهوة فيها الظن والتخييل وكل فعل فحركته من الشيء المعقول كما أن الظن حركته من المطعون والتخييل من المتخيل

وأول المعقولاته كلها الجوهر ومن الجوهر البسيط منه الذي هو بالفعل الذي هو واحد إذ ليس فيه تركيبه مما بالفعل وما بالقوة والواحد بالحقيقة هو لهذا وسائل الأشياء فإن الموجود شيء والواحد شيء آخر فنقول إنسان واحد وفرس واحدة

وأما هذه الطبيعة فالمحظوظ منها والواحد شيء واحد بعينه ولذلك نقول فيما أنها بسيطة لأنها لا يتراكب منها شيء بل لأنه ليس منها شيء من التركيبة وليس هذه الطبيعة بمنزلة المعرفة الأولى للأشياء فقط بل وبمنزلة الكمال والشيء الذي من أجله فإن الذي يختار بسببه ذاته والذي حسنها بذاته والذي له الفضيلة في الغاية القصوى بذاته إنما هو مبدأ وكمال بذاته

وله مثال من الناموس فإنه يدرك السياسة على أنه مختار وحسن وفي نهاية الفضيلة إلا أن الناموس ليس هو جوهر بل فعل من أعمال الجوهر وأما المعشوق الأول والمدركة الأولى فهوهر متصل البقاء

الله قدرة وناموس وسبب لنظام العالم وتربيته فإن الناموس هو يدركون للسياسات والمتدخلون بالسياسة إلى الناموس يدركون وهو عقل وحق أول في الغاية وكل فعل يكُون من العقل وهو علم وقد نقول في فعل العقل إنه جوهر فيه أن يكون جوهر العلة الأولى علم ومنها يكُون ترقيبه الأشياء الموجدة ونظمها وهي التي يتلمس إلى ما يعدهما فبعض يقرب منه وبعض يبعد كما يوجد في سياسة المدن فإن بعض أهل المدينة يقترب من الكمال وبعض ينقص منه

[b.15,22-16,1] [1072b3-4] İlk ilkenin bir töz, bir etkinlik olduğu ve diğer bütün şeylerin onun kendisini düşünmekle, bu aklın eserini yani var olan şeylerin düzen ve sırasını kavradıkları gibi onu arzuladıkları şaşırtıcı değildir.

[b.16,1-7] Şimdi ilk neden arzu nesnesinin hareket ettirmesi gibi hareket ettirir. Hareketini ondan alan, ona yakın, onu arzu eden ve ona benzemeye çalışan ilk şey, ilk gök ve sabit yıldızlar küresidir. Ona yakın olduğu için, bir liderin kralın rütbesinden yararlandığı kadarıyla, yer bakımından değil de doğası gereği ona yakın olduğu için arzu ettiği onun düzenleninden mümkün olduğunca yararlanmıştır. Sonra arından gelen ilk gök ve onun hareketini sabit yıldızlar küresinin hareketi, çeşitli yıldız kürelerinin ve de oluş ve bozuluş kabul eden diğer şeylerin hareketleri izler. Hareketler çok ve çeşitlidir, onları tek bir harekette toplamanın imkanı yoktur.

[b.16,7-13] [1072b4-7] Ancak göksel cisimlerin değişimi yalnızca yer bakımındanandır. [1072b7-10] Göksel cisimleri hareket ettiren şey, hareketlerin ilki olduğunu söylediğimiz bu harekettir. Değişimlerin ilki ise her yönden hareketsiz, dönüşümsüz ve yer değiştirmeyendir. Ne töz konusunda ne de başka bir şey konusunda onda bir farklılık olması mümkündür. İlk hareketi yapmadığı sürece başka bir hareketi yapmayacak olması en doğru olandır, çünkü imkan ondan gerçekten uzaktır. [1072b10-3] Öyleyse o, bu durumda zorunlu olarak vardır. Onun zorunluğunu, salt olarak, başkaca olmayı kendisinde bulundurması söz konusu değildir. [1072b13-4] Çünkü böyle bir zorunlulukla, demek ki gök ve tümelin doğası birbirine bağlıdır.

[b.16,13-8] [1072b14-7] Amacı erdem olan ve bizi kısa bir süreliğine tamamlayan yaşam ilkesi, bu töz için sonsuzdur. Çünkü biz farklı yeterlerden oluştugumuz için, bilgiye giden yolu zorlukla buluruz. →

فليس بعجبه إن كانته ملة أولى أن تكون جوهرًا وفعلاً ويعقلها ذاتها
تتشوق إلى ما جميع الأشياء الواقية كما يقظوا أثر ذلك العقل أمني نظام
الأشياء الموجدة وتقربها

فالصلة الأولى تدرك كما يدرك المعشوق وأول ما يتحرك عندها ويفربط منها
ويشقها ويعرض على القشبها بما السماء الأولى وفلك الشواكب الثابتة إذ
كان قريباً منها قد استفاد من نظامها الذي إياه يعيش على نهاية ما يمكن
بمنزلة ما يستفيد القائد من مرتبة الملك إذ كان يقرب منه لا في الموضع
لكن في الطبيعة ثم تتبع السماء الأولى وحركتها التي بعدها وهي مرحلة
فلك الشواكب الثابتة وحركاته أفلان الشواكب المتغيرة وسائر الأشياء
الواقية التي تقبل الكون والفساد والحركات كثيرة مختلفة ليس الإمكان
في جميعها واحداً

ل لكن الأجسام السماوية تغيرها في المكان فقط فالذي يدرك الأجسام
السماوية هذه المرحلة التي قلنا إنها أول الحركات وأول التغير غير متراكمة
من جميع الجهات وتغير مستحيل وتغير منتقل لا يمكن أن يكون فيه اختلاف
لا في الجوهر ولا في شيء من الأشياء وما لم يدركه المرحلة الأولى فبالأحرى
أن لا يدركه واحدة من الحركات الواقية فالإمكان بعيد منه جداً فهو إذن
موجود ضرورة بهذه الحال والضرورة فيه أنه لا يمكن أن يكون بخلافه ما
هو عليه مطلقاً فممثل هذه الضرورة إذا السماء وطبيعة الكل معلقان
وأما البقاء الذي على نهاية الفضيلة وهو الذي يتم لها مدة من الزمان فهو
لذلك الجوهر الدور كله وذلك أن قوامنا نحن لما كان من قوى مختلفة
منها يكفي ما نجد السبيل إلى العلم ←

Bunun nedeni, aklımızın çoğu zaman bir işe meşgul olup boş zamanının olmamasıdır. Bununla birlikte, böyle olsa da, bedenle karışarak onun anlamasını engelleyen şeyleri kısa bir süre de olsa üzerinden atar [**h.208v**] ve engelsiz olarak kendini düşünür. Bu nedenle onun sayısız şekilde sürekli bir sevinç ve neşe duyması mümkün olur.

[b.16,18-17,7] Doğası gereği bir an için bile bilgiden yoksun olamayan şeyin haz elde etmesi mümkün değildir, ancak o, haz olmasına bütün şeylerin en yükseidir. [1072b17-8] Bizim açımızdan uyanıklık nasıl uykuдан daha haz vericiyse, eylem boş durmaktan, duyumsama yoksunluktan ve akl da bilgisizlikten daha haz vericidir. O zaman bu akl, saygınlık ve düşünce yüceliği açısından sonsuz derecede yüksektir. Çünkü etkinlik halinde olan her şeye imkan halinde olandan daha haz vericidir ve doğa ona yönelir. Bu nedenle umut gerçekten haz verrir, çünkü imkan halinde olanın etkinlik haline gelmesini umar. Öyleyse kendisinde imkan halinde olanla etkinlik halinde olanın birlikte bulunduğu şeye, etkinlik halinde olandan alınan haz daha çoktur. Ancak doğası yalnızca etkinlik olan, yani özünde imkan halinde olanın dışında olan şey için, etkinliklerini yerine getirirken ve kendini düşünürken Tanrıının bahsettiği sevinçle hangi şey ölçülebilir? [1072b18-9] En yüce akılsal düşündüğünde, akılda onların kavramları yoluyla elde ettiği sevinç ve neşe duyudan daha çoktur.

[b.17,7-10] En yüce akılsal, yalnız kendini ve varlığını düşünen, kendisinden başkasını ya da onu engelleyen ya da kesintiye uğratırı düşünmeyendir. O önce kendini sonra başka şeyi düşünür, çünkü eğer böyle olmasaydı, doğası gereği akılsal olmazdı. [1072b20-3] O en gerçek akıl olduğu kadar aynı zamanda en gerçek akılsaldır, çünkü o aynı anda hem akıl hem de akılsaldır.

[b.17,10-3] Duyu, formu kendisiyle uygun düşse bile duyusalla aynı olmadığı gibi, tözü de dışında kalır. →

لأن العقل فيها في أكثر الأمر متشاغل لا فراغ له على أنه وإن كان كذلك
وممتنع بالبدن فإنه قد يطرح عنه ولو مدة يسيرة سائر ما يمنعه من الفهم
ويعقل ذاته من غير مانع في تهيئته بذلك السبب سرور وفرج ذاته لا
يتصدي

وأما الذي طبيعته لا تخلو طرفة عين من العلم فليس اللذة لمكتسبة لكنه
هو اللذة وهو أفضى جميع الأشياء فإن كانت اليقظة ألا من النوم عندنا
لأن الفعل ألا من البطالة والمس من عدمه والعقل من الجهل فمبلغ زيادة
ذلك العقل في الشرف وفضيلة الرأي لا نهاية له وذلك أن ما هو بالفعل
ألا في جميع الأشياء مما هو بالقوة وإليه تبادر الطبيعة وبهذا السبب حار
الرجاء لذينا جداً لأنه يتوقع لأن يصير ما بالقوة إلى الفعل فإذا كان
الشيء الذي يوجد فيه ما الفعل مع ما بالقوة اللذة فيما هو بالفعل أكثر
فالذي طبيعته فعل فقط خارجة أصلاً مما بالقوة أي نسبة توجيه له إلى السرور
الذي يسره الله إلينا هو فعل أفعاله وعقل ذاته فبين أن العقل في سرور
وفرج أكثر كثيراً من الحواس بمدركاتها إلينا عقل ما هو أفضل من جميع
المعقولات

وأفضل جميع المعقولات ما عقل ذاته وجوده ولم يعقله تغيره أو يمنعه
شيء أو يقطعه وأول ما يعقله ذاته ثم شيء آخر لأنه لو لم يكن كذلك لم
يكن في طبيعته معقولاً وكما أنه العقل على نهاية الحقيقة كذلك أيضاً هو
المعقول على نهاية الحقيقة فهو عقل ومعقول معاً

وليس كما أن المس ليس هو المحسوس بعينه إذا انتطبقت فيه صورته وبقي
جوهره خارجاً ←

Yine kendisinden olan akılsallar yanında aklın durumu da böyledir, ancak maddeyle karışmış hiçbir tözü dışında bırakmadan tüm formlara yüklem olur.

[b.17,13-5] O, bir şeyden bir şeye an be an aktarılan ve imkan halinde olanın kendisiyle çokça karışmış olmasından dolayı bundan önce düşünemediği şeyi şimdi düşünen aklımız gibi değildir, aksine o, kendisinde var olan akılsalları düşünür. **[n.41,4-5]** Genel anlamda onlar odur ve o da onlardır. **[b.17,15]** Onları bizim düşündüğümüz gibi yer değiştirmeye ve onlara nüfuz etmeye yönlerinden değil, aksine hepsini aniden tek bir kerede düşünür.

[b.17,15-6] Çünkü var olan her şeyi olduğu gibi ve var ettiği gibi düşünür ve her şey onda aynı anda var olur. Öyleyse onların hepsini aynı anda düşündüğü sonucu çıkar. **[n.41,7-9]** Bizim aklımız onu düşündüğümüz şey olduğu için, ilk akıl hakkında bunu düşünmemiz gerektiği ne kadar da doğru! [1072b23-4] Kuşkusuz bu Tanrısal akilla bağlantısından dolayı bizde bulunan akıl da Tanrısal olur. **[b.17,17-20]** En haz verici ve en yüce olan şey bizde bulunan bilgiyse, aynı şekilde ilk neden hakkında bu ne kadar da doğru! Çünkü en yüce olan kendini kavrar ve bu konuda dışarıdan bir doğaya gereksinim duymaksızın kendini düşünür, dahası aradığı doğa onun içindedir.

[b.17,20-18,6] [1072b24-6] Tanrıının her zaman sahip olduğu şey bir bakıma bizim kimi zamanlarda sahip olduğumuz şeyse, o zaman bu harikadır. Eğer bundan daha çoğuna sahipse, bu daha da harikadır, ki daha da çoğuna sahiptir. Onun çok üstün durumda olduğu açıktır, çünkü o kendinde tektir, yalındır, kendisine duyular ve herhangi bir ilinek bulaşmaz, bütün varlıklar kendi doğasının dışında ya da kendisine yabancı şeyler olarak değil, onları yaratanın ve var edenin kendisi olduğunu ve onların da o olduğunu düşünür. →

لذلك أيضا حال العقل عند المعقولة التي هي له من ذاتها لكنه يحمل جميع الصور من تغير أن يبقى منها خارجا عنه جوهر تشوبه الميولى وليس هو منزلة العقل هنا الذي ينتقل في وقته بعد وقته من شيء إلى شيء، ويعقل الآن ما لم يكن يعقله قبل ذلك لكتلة ما ينطلي به مما بالقوية لكنه يعقل المعقولة التي هي موجودة فيه على أنها هي هو وهو هي ليس على جهاته الانتقال والمرور بها كما نعقل نحن لكنه يعقل جميعا بفتحه في دفعة واحدة

وذلك أنه يعقل جميع الأشياء الموجودة على ما هو عليه موجودة وكلما جعلها موجودة وجميع الأشياء موجودة عنده معا فيجب إذن أن يكون يعقل جميعها معا وإنما كان العقل منا هو الشيء الذي نعقله فكم بالدرى ينبغي أن تتوجه ذلك في العقل الأول وإنما سار العقل الذي فيما الأهمية لأن له نسبة ما إلى ذلك العقل الإلهى وإن كان الشيء الذي هو في نهاية اللذة ونهاية الفضيلة إنما هو فيما بالعلم فكم بالدرى هو كذلك في العلة الأولى وذلك أنها ترى ذاتها في نهاية الفضيلة وتعقل في ذاتها من تغير أن تحتاج في ذلك إلى طبيعة من خارج لكن الذي تطلبه هو فيه فإن كان ما هو لله ذاتها منزلة ما هو لنا في بعض الأوقات فإذن ذلك لعجبه وإن كان أكثر من ذلك فهو ألمع العجب وله أكثر والأمر في كثرةه وبين لأنه مجرد بساطه بسيط لا تعانده العواص ولا شيء من الأمراض يعقل جميع الموجودات لا على أنها خارجة عن طبيعته أو أفعال تزيره له لكنه هو الذي يولد لها ويحدثها والتي هي هو ←

Çünkü Tanrı yasadır, var olan şeylerin düzeninin ve sırasının nedenidir. O yaşayan bir yasadır, sanki **[h.209r]** yasa ruh sahibi olup kendini kavriyor ve kendini düşünüyormuş gibidir.

[b.18,6-11] [1072b26-30] Bu yasanın yaşamı yalnızca başlangıcı ve sonu olmayan sürekli bir yaşam değil, aynı zamanda en yüce olandır. Çünkü akıl yaşamın en erdemlisi ve yaşayanların en saygınıdır. Onun yaşamı bizim yaşamımız gibi an be an farklı durumlarda olmaz, aksine o, yaşamın kendisidir, çünkü o etkinlidir ve etkinlik de yaşamıdır. Ve o en yüce etkinlik olduğu gibi, aynı zamanda en yüce yaşamdır. Yine ezeli ve sürekli bir etkinlik olduğu gibi aynı şekilde ezeli ve sürekli bir yaşamdır. O halde Tanrı'nın ezeli, sürekli ve en yüce yaşam olduğunu söyleyebiliriz. Öyleyse bundan Tanrı'nın ezeli bir yaşam ve varlığı kesintisiz, ezeli ve sonsuzca dek sürekli olduğu sonucu çıkar.

[b.18,11-3] [1073a3-5] Ezeli, hareketsiz ve duyusallardan yalnızca yeri bakımından değil aynı zamanda doğası gereği ayrı olan bir tözün var olduğu daha önce açıklanmıştı. O dönüşmeyen, değişmeyen ve etki kabul etmeyendir.

[b.18,13-5] [1073a5-7] Yine önceden onun cisimsiz, niceliği olmayan, ölümsüz ve bölünemez olduğu açıklanmıştı. [1073a7-11] Çünkü o, zamanı sonsuzca hareket ettirir, çünkü sonlu bir büyülüğün sonsuzca hareket ettiren bir gücü yoktur.

[r.1635,4-6] Güneşin ve diğer yıldızların sonlu olduklarını ama sonsuz bir güce sahip olduklarını söyleyenler görüşlerinde doğruya ulaşamışlardır. **[b.18,15-7]** Çünkü yıldızlarda bulunan sınırsız güç, onlarda doğal olmadığı gibi cisim olmaları nedeniyle de bulunmaz, aksine ya ilk nedenle ilgilidir ya da ruhlarının bir cisme ait olmayan türden bir güçten oluşmasıdır. Çünkü ilk neden onları zaman olarak sonsuzca döndüren şeydir. →

وذلك أن الله ناموس وسببه نظام الأشياء الموجدة وتقديرها وهو ناموس
هي كما لو أمكن أن يكون الناموس متنفساً يرى ذاته ويعقل ذاته
وعيادة هذا الناموس ليس هي حياة دائمة لا أول لها ولا انتهاء فقط لكن
على نهاية الفضيلة وذلك أن أفضل الحياة العقل وأشرف جميع ما له حياة
وعياته ليست في وقته بعد وقته بأحوال مختلفة مثل حياته لكن هو الحياة
بعينها لأنه هو الفعل والفعل حياة وكما أنه أفضل الأفعال كذلك هو أفضل
الحياة وكما أنه فعل أزلية دائم كذلك هو حياة أزلية دائمة وقد نقول إن
الله حياة أزلية دائمة هي نهاية الفضيلة فيجبه إذن أن يكون الله حياة وبقاء
متصل أزلي دائم الدهر كله

فقد تبين أنه يوجد جوهر أزلي غير متحرك معاين للمحسوسات ولا في
الموضع لكن في الطبيعة وأنه لا يستحيل ولا يتغير ولا يقبل التأثير
وتبين أيضاً أنه ليس بجسم ولا له مقدار من المقاصير وأنه ليس بمانع ولا
منقسم وذلك أنه يحرك زماناً لا نهاية له فإنه لا يوجد عظم متنه له قوة يحرث
بها بغير نهاية

من قال في الشمس وسائر الكواكب إنها متناهية وأن لها قوى لا نهاية لها
لم يصح في قوله لأن القوة التي في الكواكب وهي التي لا نهاية لها
ليست طبيعية فيها ولا على أنها أجسام لكنها إما معلقة بالصلة الأولى وإما
النفس فيها من تلك القوة التي ليست بجسم وذلك أن الصلة الأولى هي
التي تديرها زماناً لا نهاية له ←

[r.1635,9-36,6] Çünkü o, cisim ve büyülü bakımdan olan türden bir imkan halinde olup her zaman etkinlik halinde olmasaydı, kesinlikle yorulur ve dinlenmeye gerek duyardı. Bu nedenle, yıldızların cisimleri imkan halinde bulunduğuundan, onların güçleri bu bakımdan sonludur. Çünkü onlar her an önceki bulundukları konumdan farklı bir konumdadırlar, kimi zaman bir yerde kimi zaman da başka yerdedirler ve bu yerler bir bakıma hareketin sınırlarıdır. Onda imkan halinde olandan sonra amaçladığı etkinlik halinde olan geldiğinde, onun bir sonu ve bir uç noktası kesinlikle olmalıdır. Kendisinde imkan halinde olanın hiç bulunmayıp her zaman etkinlik halinde olanın bulunduğu ve an be an değişmeyen nedenin, bozuluşu ister kabul etsin ister etmesin, kendilerinde her zaman imkan halinde bir şey gözlenen bu şeylerle aynı derecede büyülüğu ve cismi olması nasıl düşünülebilir?

[r.1636,6-13] Öztle, kendinde tek bir etkinliğin zamanın sürekliliğiyle sonsuza dek sürekli olması mümkündür. İmkan halinde olandan çıkan bir etkinlik, imkan halinde olan bu şeyin gerçekleşmesidir. İmkan halinde olan ondan önce gelip onu öncelediği için, böyle bir etkinliğin zaman bakımından sonsuza kadar sürmesi mümkün değildir. Buna göre yıldızların bu gücü elde edişi imkan halinde olma yönünden olmadığı için, yıldızlarda bulunan hareket ettirme gücünün sonsuz olması gereklidir. Ancak onların bu yerdeki hareketleri sonludur, çünkü imkan halinde olan, yıldızlarda ancak bu durumda bulunur.

فإنك لو كان ما لها بالقوة بمنزلة ما للجسم وما للعزم ولم تكن دائماً بالفعل
كانك لا محالة تستتبعه وتحتاج إلى راحة وذلك أن أجسام الكواكب لما
كانك فيما ما هو بالقوة كانك قوتها بحسب ذلك متناهية وذلك أنها في
كل واحد من الأوقات في موقع غير الموضع الأول فمرة تكون في مكان
ما ومرة في مكان آخر وهذه الأماكن بمنزلة نهاياته المدروكة وليس يمكن
فيما هو بالقوة إذا كان يأتي بعده ما هو بالفعل وهو الذي مقصوده إليه
إلا يكون له نهاية وطرفه وأما العلة التي ليس فيها أصلاً ما هو بالقوة لأنها
دائماً بالفعل وليس من شأنها أن تختلف في وقته بعد وقوته فكيف يمكن
أن يتوجه أن لها عظماً وجسماً بمنزلة هذه الأشياء التي يجري فيها دائماً ما
هو بالقوة كانت تقبل الفساد أو لا تقبله

وبالجملة فإن الفعل المفرد بذلك يمكن أن يدور بلا نهاية مع دوام الزمن
فأما الفعل الذي يخرج بما هو بالقوة فهو انتقام ذلك الشيء الذي بالقوة
وليس يمكن في مثل هذا الفعل أن يدور زماناً لا نهاية له إذ كان قد
تقدمه ما هو بالقوة وهو قبله فيذهب إذاً أن تكون القوة المدروكة التي في
الكواكب لا نهاية لها لأن استفادة الكواكب بهذه القوة ليست هي على
جمة ما بالقوة وأما حركاتها في هذا المكان فمتناهية وذلك أن ما هو
بالقوة وإنما هو في الكواكب بحسب هذه الأحوال

Sekizinci Bölüm

[b.18,19-21] Bu tözlerin tek mi yoksa çok mu oldukları yani büyülüğü olmayan ve kendilerine madde karışmamış olanların araştırılması gerekir. [1073a15-7] Eskiler onların çokluğunu açıkça dile getirmediler. [1073a17-21] Onların kimi formu ileri sürmüştür.

[b.18,21-19,1] [1073a22-5] Önceden açıkladığımız ve tanımladığımız üzere, ilk ilke birdir ve o, sürekli ve ezeli ilk hareketi başlatandır. Bu ilkeden başka, durumları buna benzer çok sayıda töz vardır ve akıl yürütme bunu gerektirirken duyu da buna tanıklık eder.

[b.19,1-4] Her hareket edenin hareketi bir hareket ettiriciden gelir. Bu nedenle ilk hareket ettiricinin doğrudan ya da dolaylı olarak değil zorunlu olarak bir ve hareketsiz olması gerekir. [1073a34-b3] Ancak kendilerinden sonra gelen cisimleri hareket ettiren tözlerin de hareket eden cisimler dolayısıyla çok olmaları ve özlerinde hareketsiz ama dolaylı olarak hareket eden olmaları gerekir. Yine ruhun durumunda olduğu gibi ezeli oldukları kabul edilmelidir.

[b.19,5-7] [1073b3-5] Ancak gücün çokluğunu kavrama konusunu astronomi biliminde anlatmak istiyoruz. Hareket ettirici güçlerin sayısının hareket eden cisimlerin sayısına göre olması gerekir. [1074a10-4] Öyle ki yıldızlar, hareket eden kürelerin sayısının ellî beş ya da kırk yedi olduğuna gönderimde bulunur.

[b.19,7-9] [1074a14-6] Öyleyse hareketlerin sayısı bu kadar olsun. O halde hareketlerin sayısının hareket eden kürelerin sayısı kadar olması ve hareket ettirici nedenlerin sayısının da hareketlerin sayısı kadar olması gerekir. [1074a16-7] Ancak burada gerekli kararı bu konuda daha güclü düşünenlere bırakmalıdır.

الفصل الثامن

ويبقى أن يبعث عن هذه الجواهر أهلي واحدة أو هي كثيرة أهلى هذه التي لا عظم لها ولا يشوبها الميولى فإن المتقدمين لم يتكلموا في كثورتها
للاما بينا وبعضاً منهم قالوا بالصور

ونبئ من الأشياء التي تقدمنا فنجدنها أن المبدأ الأول واحد وأنه يدرك
الحركة الأولى الدائمة الأزلية وبعد ذلك المبدأ جواهر كثيرة حالها هذه
الحال والقياس يوجبه ذلك والمس يشهد عليه

وكل متحرك من محرر فالصلة الأولى يجب ضرورة أن تكون واحدة
غير متحركة لا بالذاته ولا بالعرض وأما الجواهر المتحركة للأجسام التي
بعدها فيجب ضرورة أن تكون كثيرة بحسب الأجسام المتحركة وأن تكون
في ذاتها غير متحركة لكن تتحرك بالعرض كما أوجبه القول في أمر
النفس وأن تكون أزلية

إلا أن الوقوف على كثرة القوى نقصد إلى تعرفه من علم النبوة ويبقى
أن يكون عدد القوى المتحركة بحسب عدد الأجسام المتحركة والذى تدل
عليه النبوة من عدد الأفلاك المتحركة خمسة وخمسون أو سبعة وأربعون
فلتكن العركات هنا العدد فيجب أن يكون عدد العركات لعدد
الأفلاك المتحركة وأن يكون عدد العلل المتحركة لعدد العركات إلا
أن الحكم الشروري في ذلك فلذا يتبينه فهو أقوى على ذلك

[n.47,1-3; 47,5-6] [1074a17-22] Tanrısal töz ve doğanın etkinlikten yoksun olması imkansızdır. Çünkü onlardan her biri cömert olup tanımında içeren kendine özgü etkinliğinde cimri değildir, bu nedenle sürekli yaşamı elde eder. [1074a26-8] Bir hareket ne kendi nedeni ne de başka bir hareketin nedeni olabilir.

[b.19,9-13] [1074a31-3] Sonra diyoruz ki, birden çok dünya olsaydı, o zaman ilk nedenin birden çok olması gereklidir. [1074a33-5] Form olarak bir ama sayica çok olan şeylerin çok olmalarının nedeni madde ve ögedir. [1074a35-8] Bundan maddeyle karışmamış ve cismi olmayan ilk hareket ettiricinin tanım ve sayı bakımından tek bir ilk hareket ettirici olduğu sonucu çıkar. Aynı şekilde hareketli cismin hareketi kesintisiz olursa, onun da bir olması gereklidir. O halde tek bir dünya vardır.

[n.47,12-49,3] Onun dışında ağır ya da hafif hiçbir cisim yoktur ki, hareketlerin ilkelerinin birden çok olması mümkün olsun. En uygun olanı, tipki şehir yönetiminde yasanın bir olması gibi, arzu olan ilk doğanın bir olduğunu ve tüm kürelere yayıldığı söylenektir.

ولا يمكن أن يوجد جوهر وطبيعة إلهية بطلالا فجعل لها لأن كل واحد منها جماد لا يبذل بفعله المذكور به الدليل ففي هذه إذ قد فاز بالحياة الدائمة ولا يمكن أن يكون مرحلة بسببه ذاتها ولا بسببه مرحلة أخرى

ثم نقول إنه إن كان العالم أكثر من واحد فيجبه أن تكون العلل الأولى أكثر من واحد والأشياء التي صورتها واحدة ومعددها كثيرة يمكن السبب في كثورتها المادة والعنصر والمدرك الأول لا يشبه الميولى ولا هو ذو جسم فيجبه أن يكون المدرك الأول واحدا في المد والعدد والجسم المتدرك أيضا إن كان متصل المدركة يجبه أن يكون واحدا فالعالم واحد ولا يمكن خارجا عنه جسم لا ثقيل ولا خفيف ولا يمكن أن تكون مبادئ المدركاته كثيرة فال الأولى أن تكون الطبيعة الأولى واحدة منبته في جميع الأفلاك وهي العشق كما أن الناوموس في سياسة المدينة واحد

Dokuzuncu Bölüm

[b.19,15-20] [1074b15-7] İlk nedenin akıl olduğunu söylediğimize göre, o zaman şunu araştırmamız gereklidir: [1074b17-8] O eyliyor ve düşünüyor mu yoksa bilgisini kullanmadan uyuyan bilge gibi ne eyliyor ne de düşünüyor mu? Ancak bu imkansız olurdu. Eğer o **[h.209v]** düşünmeyen ve çeşitli etkinlikleri yapmayan bir akıl olsaydı, o zaman cisimlerde gördüğümüz şekliyle, her şeyi hareket ettiren ve bütün şeylerin kendisine arzu duyduğu ilk ilkenin, derin uykuya daldığında, arzu nesnelerinin arzu edenleri uyurken hareket ettirmelerinden saygınlk ve övgüden yana ne farkı olurdu? Böyle bir görüş yaşamın ilke ve kaynağını öldürür, o halde o kesinlikle düşünmektedir.

[b.19,20-20,3] Öyleyse onun etkinliğinin ne olduğunu araştırılması gereklidir. [1074b21-3] Çünkü o kaçınılmaz olarak ya kendini ya da başkasını düşünmektedir. Eğer başkasını düşünüyorsa, ya sürekli bir ve aynı şeyi ya da birden çok şeyi düşünmektedir. Ancak o, kendisinin dışında başka bir şeyi düşünseydi, o zaman bu şey akılın düşünmesini kontrol eden şey olurdu. O zaman akılın tözü kendinde akıl olmazdı, ne de yalın olarak ondan olan bu akıl çok yüce olmayan bir töz olurdu. Çünkü o ancak hem akıl hem de akleden olduğu için en yüce olmuştur.

[b.20,3-6] [1074b29-30] Eğer onun akılsalı dışarıdan olsaydı ve böylece daha yüce ve daha saygın olsaydı, o zaman bu akılın nesnesi akılın düşünmesinin nedeni olduğu için akıl da akılsalların nedeni olmuş olurdu. Başkası nedeniyle olan her şey, onun nedeni olan şeyden daha bayağıdır.

[b.20,6-9] [1074b28-9] O zaman akıl imkan halinde olur ve etkinliğin kesintisizliği ve sürekliliğinin onu güçlendirmesi gereklidir, böylece imkan halinden etkinlik haline geçen bütün şeylerde etkinlikte bir zorluk ve kolaylık bulunur. →

الفصل التاسع

ولأننا قلنا إن العلة الأولى عقل فيجبه أن ننظر هل تفعل وتعقل أم هو غير فاعلة ولا تعقل كالعالم ذاته الذي لا يستعمل علمه إلا أن ذلك حال فإنه إن كان عقلا لا يعقل ولا يفعل سائر الأفعال فما الذي للمبدأ الأول من الشرف والحمد في أن يكون كالغرق في النون يدرك الجميع وتدين الأشياء إليه على سبيل ما ذكره في الأجسام من حركة المعشوقين في وقت النون لعشاقهم والقول بذلك يحيط بمبدأ الحياة وينبؤ بما فهمي إذن تعقل لا محالة فيجبه أن نبحث عن فعلها ما هو وذلك أنه لا يخلوا إما أن يعقل ذاته وإما أن يعقل غيره وعقله لغيره إما أن يكون ذاتها لشيء واحد بعيده أو أشياء كثيرة إلا أنه إن كان يعقل شيئا آخر غيره خارجا عنه وذلك الشيء هو المتسلط على أن يعقل العقل وليس جوهر العقل حينئذ عقلا بذاته ولا ذلك العقل منه ببساطة فيكون جوهرا ليس في نهاية المخيلة لأنه إنما حار في نهاية المخيلة لأنه عقل وعاقل

إذن كان معقولة من خارج ذلك هو الأفضل والأشرف لأنه سببه وعلة لأن يعقل العقل فيكون العقل سببه المعقولات وكل ما كان بسببه غيره فهو أنس من الشيء ذاتي جعل سببه

فيكون العقل بالقوة ويكون من الواجب أن يتبعه اتحال العقل ودوماه فإنه يوجد في جميع الأشياء التي تخرج من القوة إلى الفعل تعبه واستدراجه من الفعل ←

[1074b23-6] Bu durumda akıl en yüce doğayı mı yoksa bayağı şeyleri mi düşünmektedir? Öncelikle bayağı şeylerin formunun varsayımini çürütmek gerekir.

[b.20,9-12] Öyle ki biz akılın en saygın olanı düşündüğü görüşündeyiz. [1074b26-7] Eğer o, bayağı şeyleri düşünüyor olsaydı, o zaman saygınlığı bayağı şeylerden elde ederdi. [1074b31-3] Böylece bundan kaçınmak gerekir. Yani belli şeyleri kavrama gücünü kullanmamak, onu kavramaktan daha iyidir. [1074b33-5] Öyleyse onun düşündüğü şeyin en yüce ve Tanrısal olması gereklidir.

[b.20,12-3] O, sürekli tek bir şeyi mi yoksa birden çok şeyi mi düşünmektedir? Eğer birden çok şeyi düşünüyorsa, bütün şeyleri aynı anda mı yoksa onu tek tek inceleyerek, birini bırakıp diğerini kabul ederek mi düşünmektedir?

[b.20,14-9] Bu durumları aşağı durumlar izler, çünkü akıl sürekli bir ve aynı şeyi düşünüyor olsaydı, böylelikle onun düşünmesi ya yetkince olur ya da yetkince olmazdı. Eğer yetkince düşünüyorsa o eksiktir, eğer yetkince düşünmüyorsa o zaman düşünemez ve yeterli olamaz. Onun düşündüğü şeyler birden çok olsaydı, [şeyleri] tek tek inceleyerek düşünüyor olurdu, o zaman da kendisinin dışında bir şeyi anmaya ve onu kullanmaya gereksinim duyardı. Eğer akıl şeyleri bir kerede süresiz düşünüyor olsaydı, o zaman onları yetkince mi düşündürdü yoksa yetkince olmayıp eksik mi kalırdı? Bununla birlikte, her şeyi aynı anda düşünmek doğası gereği mümkün değildir.

[b.20,19-21] Bütün bu şeylerle ilgili, ilk akılın her şeyde ya da pek çok şeyde akılı kullandığını ileri sürmekten uzak durulmalıdır, aksine o yalnızca tek bir şeyi düşünmektedir. Bu şey ise en yüce ve en saygın şeydir. **[n.53,3]** Çünkü o, yüce olan şeydir. **[b.20,21-21,4]** Onun düşünesi öyleyse kendinde düşüncedir ve böyle bir güçlük olduğunda o güçlüğe düşmez. →

ويبكون العقل يعقل ما هو من طبيعته أصل أو أشياء خسيسة ويجبه أن ينفي عن الأول قبول صورة الأشياء الخسيسة

ونقول إنه يعقل التي ت نهاية في الشرف فإنه إن كان يعقل الأشياء الخسيسة فهو يستفيض الشرف من أخس الأشياء وذلك يجبه أن يهرب منه فإنه إلا يستفيض البصر أشياء أولى من أن يبصر فيجبه أن يكون ما يعقله في نهاية الفضيلة واللهمية

افتري ما يعقله دائماً شيء واحد أو أشياء كثيرة وإن كانته أشياء كثيرة فهل عقله لما كلما معاً بالتصفح منه لواحد واحد وتركه واحداً وإقباله على آخر

فإنه تتبع هذه الأحوال شرارة لأنه إن كان يعقل دائماً شيئاً واحداً بعينه فيما أن يكمل بذلك عقله أو لا يكمل فإن كان يكمل به فهو ناقص وإن كان لا يكمله فلا عقل له ولا اكتفاء وإن كانته الأشياء التي يعقلها كثيرة كان عقله بالتصفح لواحد واحد فيحتاج إلى ذكر واستفادة شيء ليس له وإن كان عقله للأشياء فهي دوقة واحدة بلا مدة فهل يكمل بما عقله أو لا يكمل فليبوشه غير قائم ومع ذلك فليس يمكن في الطبيع أن يعقل الأشياء كلما معاً

فهي جميع هذه الأشياء يجبه البراء من القول بأن العقل الأول يستفيض العقل بجميع الأشياء أو لأشياء كثيرة لكن عقله لشيء واحد فقط وذلك الشيء هو في نهاية الفضيلة والشرف ولأنه هو الشيء الذي في نهاية الفضيلة فعقله إذن لذاته وليس يلعقه إذا كان بذلك شيء من التعبه ←

Ancak insanın kendisine olan sevgisi kendisini nasıl tatmin etmiyorsa, aynı şekilde kendini düşünmesi de akılda tatmin etmez. Aynı şekilde insanın kendisine olan sevgisi nasıl sürekli ise, kendini düşünün şeyin durumu da onu düşünün için böyledir. Yine kendisini arzu eden kişi kendi kendisini sevip kendisine arzu duyduğundanasılsa, düşünün de öyledir; kendini düşünün şeyin ruhu da düşünür.

[b.21,4-8] İlk akıl, bütün şeylerin, **[h.210r]** kendisince bilinen var olan şeylerin ilkesidir. [1075a5-10] O ne tek tek şeyleri inceleyerek ne de birini terk edip diğerini kabul ederek düşünür, aksine aynı anda ve bir kerede kavramaktadır. Çünkü keskinince gören göz nasıl birden çok şeyi, hatta bundan daha çoğunu bir kerede görüyor, aklın da yetkin ve eksiksiz olması dolayısıyla zamana gereksinimi yoktur. İlk akıl kendini düşündüğünde bütün akılsalları aynı anda düşünür. **[n.55.1-2]** Akılın bütün dünyayı aynı anda hareket ettirdiğindeki durum, pek çok şeyi hareket ettirmesine göre daha şaşırtıcıdır.

[b.21,8-10] Yüce Tanrı'nın gücünün enginliğini yadsımmamalı ve bunu zayıf akılmızla ölçmemeliyiz. O, bilgisizlikten bilgiye çıkarılmamıştır ve kendisi için açık öncülerden hareketle doğrulanamayan sonuçlar çıkarmaya gereksinim duymaz.

[b.21,10-12] Bütün bunlar açıkça göstermektedir ki, Tanrı ilk ilkedir ve hem kendini hem de ilkesi olduğu bütün şeyleri aynı anda bilir ve kendi özüne sahip olduğunda, yine dayanağı olduğu bütün şeylere sahip olur.

[n.55,6-8] [1075a1-5] Pratik sanatlar gibi içinde öğe barındıran tözlerden öğe kaybolduğunda, tipki yatak formu ve marangozluk sanatı gibi ve bedensiz sağlığın da yine ancak tıp olması gibi ancak sanatçı formu ve onun eseri kalır.

لأنه كما أن محبة الإنسان لنفسه لا شيج منه كذلك يعقله لذاته لا شيج منه وكما أن محبة الإنسان لنفسه حانه كذلك حال الشيء الذي يعقل ذاته عندما يعقله وكما أن العاشق لنفسه إذا كان هو نفسه

والعقل الأول هو مبدأ جميع الأشياء الموجوحة المعلومة عنده ويعقله لما ليس على سبيل التصريح لواحد واحد ولا بـأن يطبع واحداً ويقبل على الآخر لكن بإدراجه معاً ودفعه ولأنه على نهاية الالتمام والتمام فهو غير محتاج إلى زمان كما أن العين العادة البصر تبصر أشياء كثيرة دفعه بل على أكثر من ذلك يعقل العقل الأول جميع المعقولات معاً إذا عقل ذاته وإذا كان يمكنه أن يدرك جميع العالم معاً على أن تجريه لأشياء كثيرة معاً أشد عجباً

ولا يجبه أن ننكر ذلك كثرة الاتساع من قوة الله سبحانه ولا أن نقايسه بالعقل هنا الضعيف ولا يخرج من جهل إلى معرفة ولا به حاجة أن ينتهي تنازع لم تكن تثبت له من مقدماته بينة

وقد تبين من جميع ذلك أن الله هو المبدأ الأول وأنه يعلم ذاته وجميع الأشياء التي هو لها مبدأ معاً وأنه إذا كان مالكا لذاته فهو أيضاً مالك لم يحي الأشياء التي قوامها به والجواهر التي لها مفترض

مثل الصناعات العملية إذا رفع العنصر منها كانته صورة الصانع وعمله واحد مثل صورة السرير وصناعة النباردة ومثل الصحة فإنها بغير بدن هي صناعة الطبع

[b.21,12-4] Öyleyse akıl ve akledilen birdir, ilk akıl dünyayı düşünür, çünkü kendini çokça düşündüğünde ne olduğunu düşünmüş olur, kendini kavradığında ise bütün şeylerin nedeni ve ilkesi olmuş olur.

والعقل والمعقول منه واحد فالعقل الأول يعقل العالم وذلك أنه إن تكثّر
إذًا عقل ذاته يعقل أنه ما هو فقد يعقل من ذاته أنه كلّة جميع الأشياء
ومبتدئها

KAYNAKÇA

- Abdullatîf Bağdâdî. "Kitâb Fî İlm Mâ Ba'de't-Tabâ'a." *'Abd Al-Laṭīf Al-Bağdâdî Be-arbeitung von Buch Lambda Der Aristotelischen Metaphysik.* ed. Angelika Neuwirth. 1–115. Wiesbaden: Franz Steiner Verlag, 1976.
- Anonim. *A Philosophy Reader from the Circle of Miskawaih.* ed. Elvira Wakelnig. Cambridge: Cambridge University Press, 2014.
- Aristoteles. *Lambda: Metafizik Kitap 12.* trans. Kaan H. Ökten - Y. Gurur Sev. İstanbul: Notos Kitap, 2012.
- Aristoteles. *Metafizik.* trans. Ahmet Arslan. İstanbul: Sosyal Yayınlar, 1996.
- Averroes. *Ibn Rushd's Metaphysics. A Translation with Introduction of Ibn Rushd's Commentary on Aristotle's Metaphysics, Book Lām.* trans. Charles Genequand. Leiden: Brill, 1986.
- İbn Rüşd. *Aristoteles Metafizik Büyük Şerhi.* trans. Muhittin Macit. İstanbul: Litera Yayıncılık, 2019.
- İbn Rüşd. *Tefsîr Mâ Ba'de't-Tabâ'a.* ed. Maurice Bouyges. Beyrut: Dâru'l-Mâşrik, 1973.
- İbn Teymiyye. *Minhâcu's-Sunneti'n-Nebeviyye.* ed. Muhammed Reşâd Sâlim. Riyad: Câmiatu'l-İmâm Muhammed ibn Suûd el-İslâmiyye, 1986.
- Ps.Âmirî. *Es-Seâde ve'l-İs'âd Fi's-Sîreti'l-İnsâniyye.* ed. Müctebâ Mînovî. Kum: Menşûrât-ı Âyet-i Îşràk, 1978.
- Şehristânî. *Kitâbu'l-Milel ve'n-Nihâl.* ed. William Cureton. London: The Society for the Publication of Oriental Texts, 1846.
- Themistios. "Min Şerh Sâmîtiyûs Li-Harfi'l-Lâm." trans. İshâk b. Huneyn. *Aristû Inde'l-Arab: Dirâse ve Nusûs Gayr Menşûra.* ed. Abdurrahmân Bedevî. 12–21. Kahire: Mektebetu'n-Nehdatî'l-Mîsriyye, 1947.
- Themistios. "Şerh Sâmîtiyûs Alâ Makâleti'l-Lâm: El-Faslû'l-Evvel ve Şatr Mine's-Sânî." trans. İshâk b. Huneyn. *Aristû Inde'l-Arab: Dirâse ve Nusûs Gayr Menşûra.* ed. Abdurrahmân Bedevî. 329–333. Kahire: Mektebetu'n-Nehdatî'l-Mîsriyye, 1947.
- Themistius. *On Aristotle Metaphysics 12.* trans. Yoav Meyrav. London & New York: Bloomsbury, 2022.
- Themistius. *Paraphrase of Aristotle's Metaphysics 12: A Critical Hebrew-Arabic Edition.* ed. Yoav Meyrav. Leiden: Brill, 2019.